

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

**NIJMEEGSE ONDERZOEKERS OP HET PLUCHE / GEEN
HYPE ZONDER OUDE MEDIA / STUDENTEN TE DRUK
VOOR SOLIDARITEIT / NEUROWETENSCHAPPER
SCHRIJFT OVER EIGEN VERSLAVING**

nummer 4 / jaargang 12 / 17 november 2011

VOX

INTUSSEN IN DEN HAAG

Intensive Language Programmes

Beter Duits, Engels of Nederlands leren, maar geen tijd voor een langdurig traject?

- Uniek vijfdaags trainingsconcept
- Academisch en 100% maatwerk
- Exclusief, kleinschalig en gevarieerd
- Verbetert uw taalvaardigheid aantoonbaar (minimaal één CEFR-niveau)
- Inspirerend avondprogramma

Wenst u meer informatie of wilt u een afspraak maken voor een vrijblijvend intakegesprek?
T: (024) 361 61 66 E: maatwerk@into.ru.nl

Radboud in'to Languages

MAAKT DEEL UIT VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

Zoek jij een leuke bijbaan?

Stichting DE 4DAAGSE - organisator van de Vierdaagse - is op zoek naar: enthousiaste **medewerkers Centrale Administratie** die werkervaring willen opdoen bij het grootste internationale wandelevenement.

Wat ga je doen: Informatie verstrekken (telefonisch en per e-mail), verwerken van inschrijvingen, verzorgen van in- en uitgaande post (waaronder mailingen).

Wie zoeken wij: Klantvriendelijke medewerkers die van half januari t/m 20 juli 2012 enkele dagdelen per week beschikbaar zijn (tijdens de Vierdaagseweek vanzelfsprekend fulltime), Engels spreken en computerervaring hebben.

Hoe reageren: Stuur vóór 5 december 2011 een korte reactie met cv naar: Stichting DE 4DAAGSE, t.a.v. Susanne Gerrits, Postbus 1296, 6501 BG Nijmegen of naar 4daagse@4daagse.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

Inschrijven voor cursussen en tentamens? Raadplegen van tentamenresultaten?

Vanaf week 51 gebruik je hiervoor Osiris, het **nieuwe** studentinformatiesysteem van de Radboud Universiteit.

Ga naar www.ru.nl/osiris en lees wat de invoering van dit nieuwe systeem voor jou als student betekent!

Het nieuwe systeem biedt de volgende voordelen:

- altijd actueel inzicht in je studievoortgang
- je tentamenresultaten overzichtelijk op een rij
- eenvoudig inschrijven op cursussen, minoren en tentamens
- en meer

osiris

Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 4 11/2011 INHOUD

P.10 / REPORTAGE: NIJMEEGSE WETENSCHAPPERS IN DE EERSTE KAMER /

'Dit is de vervulling van een meisjesdroom'

P.16 / INTERVIEW: MARC LEWIS /

'In dit boek hang ik mijn vuile was buiten. Opeens weet iedereen dat ik verslaafd was.'

P.22 / WETENSCHAP: NIEUWE MEDIA /

Pas als de oude media het ook oppikken, kan iets uitgroeien tot een hype.

P.24 / ACHTERGROND: DE VLUCHTELING-STUDENT /

'Studenten van nu zijn een stuk minder betrokken dan zestig jaar geleden.'

P.30 / OIIO – DEEL 2: MUZIEK /

'Ik zou na mijn studie het onderzoek in kunnen, maar mijn hart ligt bij de muziek.'

EN VERDER / P.4 / NIEUWSFOTO / P.6 / DIT WAS NOVEMBER / P.8 / OPINIE / P.9 / COLOFON / P.15 / COLUMN STUDENT / P.19 / COLUMN PH-NEUTRAAL / P.21 / DE KWESTIE / P.34 / MEDEZEGGENSCHAP / P.35 / DE RONDGANG / P.36 / CULTUUR / P.38 VOX CAMPUS / P.40 / BLIND DATE

'MIJN BAAN KOST 30.000 EURO PER JAAR. WAAR PRATEN WE OVER?'

De stemming / P. 29

P.10

P.16

P.22

P.24

P.30

REDACTIE NEEL

TRENDING TOPIC

Mauro boft maar. Hij had goede juristen achter zich staan, de media-aandacht nam een enorme vlucht en de politiek zag zich gedwongen actie te ondernemen. Gevolg: Mauro is er nog. Had hij het van de studentenpopulatie moeten hebben, dan zat hij al lang in het vliegtuig naar Angola. Want solidariteit is zó jaren zestig. Kees Bleichrodt, directeur van het Universitair Asiel Fonds (UAF) maakt zich in dit nummer zorgen om de betrokkenheid. Twitteren en Facebooken kunnen ze heel goed, die studenten van tegenwoordig. Maar zelf actie ondernemen? Dat iets een trending topic is op Twitter, wil ook helemaal niet zeggen dat er actie komt, zegt politicoloog Kristof Jacobs in dit-zelfde nummer. Ouderwetse media als tv, kranten en bladen zijn nodig om de bal aan het rollen te krijgen. De redactie van Vox haalt opgelucht adem. We doen er toe.

Annemarie Haverkamp,
Hoofdredacteur Vox

STUDENTEN MAKEN EEN ZOOITJE VAN HUN VOORTUIN, VINDT GEMEENTE NIJMEGEN. GEEN GROEN, MAAR VUIL EN FIETSEN SIEREN DE STUDENTENTUIN. DIE VERLOEDERING MOET AANGEPAKT. IN NOVEMBER START DE CAMPAGNE '**PIMP JE VOORTUIN**'. FIETSEN IN HET REK, VUILNIS IN DE BAK EN DE BLOEMETJES BUITEN!

Fotografie: Dick van Aalst

OPROEP:
IS JOUW STUDENTENTUIN EEN NOG GROTERE PUINHOOP?

STUUR DE FOTO NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL.
DE FOTO'S KRIJGEN EEN
PLEK OP DE WEBSITE EN DE
WINNENDE PUINTUIN
ONTVANGT VAN VOX
EEN PLANTENBON
T.W.V. 75 EURO

DIT WAS NOVEMBER

EN OPEENS LEEK DE HELE MAAND IN HET TEKEN TE STAAN VAN EERLIJKHEID. HET BEGON AL MET HET WEER. SPEELDE OKTOBER NOG VALS DOOR NET TE DOEN ALS OF HIJ EEN ZOMER-MAAND IS, NOVEMBER ZORGDE AL NA EEN DAG VOOR KOU EN VALLENDE BLADEREN, ZOALS HET HOORT. EEN MOOIE MAAND DUS OM UIT TE ZIEN NAAR DE **RAPPORTAGES VAN ETHISCHE COMMISSIES** DIE DEZE WEKEN OVERUREN DRAAIEN. EERST WAS ER HET RAPPORT VAN DE COMMISSIE-LEVELT OVER HET WANGEDRAG VAN DIEDERIK STAPEL, MET EEN VOORZETJE OVER EERLIJKER WETENSCHAPSBEOEFENING IN DE SOCIALE PSYCHOLOGIE. NIJMEGEN LAAT ZICH DEZE MAAND NIET ONBETUIGD MET DE – VERWACHTE – PRESENTATIE VAN HET RAPPORT OVER ROOS VONK, MET ALS INSTEEL DE VRAAG

OF DE NIJMEEGSE COLLEGA VAN STAPEL EERLIJK SPEL HEEFT GESPEELD MET HAAR VROEGTIJDIG PERSOONLIJK SIEF OVER HET VLEESONDERZOEK. WE WETEN NU DAT VLEES ONS HELEMAAL NIET HUFTERIGER MAAKT, AL DENK IK DAT EERLIJK ONDERZOEK TOCH WEL IN DIE RICHTING ZOU KUNNEN WIJZEN. LIEFHEBBERS VAN ETHISCHE KWESTIES KUNNEN DEZE MAAND IN NIJMEGEN GENIETEN VAN DE WEEK VAN DE ETHIEK, OF LUISTEREN NAAR FILOSOOF RENÉ TEN BOS DIE ONS TRAKTEERT OP EEN MOOIE AVOND OVER SLAVOJ ŽIŽEK – IN VERSCHILLENDE MEDIA AANGEDUID ALS DÉ DENKER ACHTER DE **OCCUPY-BEWEGING**. ZO'N TENTENKAMPJE VAN WERELDVERBETERAARS IS GELUKKIG OOK OPGETROKKEN IN NIJMEGEN. DE KRITIEK DAT DE BEWEGING TE VAAG IS EN GEEN HAND-VEST HEEFT, KOMT MIJ

VOOR ALS EEN GEMAKKELIJK EXCUUS OM ZELF NIET EERLIJK IN DE SPIEGEL TE KIJKEN. DAT DEZE MAAND OOK DE SINT ZIJN OPWACHTING MAAKT, KOMT MOOI UIT, ALS DE TRADITIE OM ELKAAR IN ONZE GEDICHTEN EENS FLINK DE WAARHEID TE ZEGGEN TENMINSTE NIET VERWATERT. ZORGEELIJK ZIJN DE GELUIDEN VAN PEDAGOGEN OVER DE **AFKALVING VAN DIE FRAAIE SYMBOLEN** DIE OOIIT ZIJN BEDACHT OM ONZE KINDEREN OP HET RECHTE PAD TE HOUDEN. DE ROE BLIJFT MEESTAL ONGEBRUIKT, LAAT STAAN DAT EEN VAN ONZE KINDEREN NOG OOIIT IN EEN ZAK WORDT AFGEVOERD NAAR SPANJE. DE ZACHTHEID DOMINEERT JAMMER GENOEG OOK SINTERKLAAS. WELLICHT HADDEN EEN PAAR TIKKEN MET DE ROE IN VROEGER DAGEN DIEDERIK STAPEL OP HET EERLIJKE PAD GEHOUDEN. / PvdB

1.64

Dat is wat een pen met Radboudlogo op dit moment kost. Onwenselijk, vindt Nanne Migchels, docent bedrijfskunde en lid van de Ondernemingsraad. Hij kaartte de kwestie aan in de Universitaire Gemeenschappelijke Vergadering. Migchels: "Ik werd aangesproken door de secretarissen van de afdeling bedrijfskunde. Zij hebben een vast budget waarmee ze alle schrijfwaren voor de afdeling moeten bekostigen. Er wordt hier nogal wat verbruikt, dus je kunt je voorstellen dat zij aardig in de knel komen nu alleen de dure pen nog beschikbaar is."

Navraag leert dat het probleem zichzelf deels oplost. Tot vorig jaar kocht de universiteit twee soorten pennen in: één van 1,64 euro en één van zeventig cent. De goedkope is inmiddels uitverkocht en zodra de dure pen ook op is, komt er één type pen in de nieuwe huisstijl voor terug (prijs: 1,27).

BOVEN HET MAAIVELD

Samen eten

Masterstudent bedrijfscommunicatie Wout Arets (23) lanceerde begin november zijn project 'Eten doe je samen'. Via de website www.etendoejesamen.nl kunnen mensen die een tafelgenoot willen of willen zijn, elkaar opzoeken.

Wout: "Veel mensen eten wel eens alleen. Ze koken dan voor zichzelf, of warmen snel iets op. Vaak is dat eerder een gewoonte dan een bewuste keuze. Daar wil ik verandering in brengen. Met behulp van mijn website kunnen mensen met elkaar afspreken om voor elkaar te koken. Dit is een stuk gezelliger dan alleen eten en zo kun je nog eens nieuwe mensen leren kennen. Bovendien zullen mensen die samen eten eerder kiezen voor een gezonde maaltijd en hoeven ze minder eten weg te gooien." Wout ziet veel mogelijkheden voor zijn website. "Bijvoorbeeld een koppeling met Facebook, of het automatiseren van de website, zodat mensen in heel Nederland er gebruik van kunnen maken." Bang voor een mislukking is hij niet. "Ik geloof in het project. Maar als het niet lukt heb ik het in ieder geval geprobeerd."

GETWEET

anekskevH Aniek van Herwaarden
Open dag **universiteit nijmegen**. Papa: het is hier nog groter dan d'n efteling!

“ALS JE ZEGT: ‘IK ONTMASKER HET ROMANTISCHE BEELD EN TOON DE WERKELIJKE VAN GOGH’, DAN DOE JE ALSOF ER EEN WERKELIJKE VAN GOGH IS.”

Paul van Tongeren, hoogleraar Wijsgerige Ethiek, in *Trouw* over de vraag of ‘onthullingen’ van historici leiden tot een geschiedschrijving zonder romantiek en heldendom.

WAARVAN AKTE

RANKING THE NEWS

Meest opvallende en besproken nieuwsberichten van www.ru.nl/nieuws in november

1. OMVANG VAN FRAUDE DOOR STAPEL IS ‘VERBIJSTEREND’

De omvang van de door de Tilburgse hoogleraar Diederik Stapel gepleegde fraude is “verbijsterend”, volgens Pim Levelt, voorzitter van de aangewezen onderzoekscommissie. Hij koos er voor de focus te leggen op de gevolgen voor de onderzoekers die onder Stapel zijn gepromoveerd. Bij slechts zeven van zijn eenentwintig promovendi staat vast dat er van fraude geen sprake is geweest.

2. AANTAL CONTACTUREN IN TWEDE EN DERDE JAAR BACHELOR ONDER DE LOEP

Het college van bestuur heeft een inventarisatie van het aantal contacturen in het tweede en derde jaar van de bachelor bekeken. Conclusie? Een deel van de opleidingen haalt de gewenste vijftien uren, een ander deel niet. Deze maand worden de resultaten eerst met de faculteiten besproken en in december volgen maatregelen.

3. STUDENTEN WILLEN WEBCOLLEGES

De Universitaire Studentenraad (USR) wil dat webcolleges gemeengoed worden op de universiteit. Het op video opnemen en digitaal beschikbaar stellen van hoorcolleges is op veel andere universiteiten in Nederland al doodgewoon. Maar in Nijmegen gebeurt het alleen grootschalig aan de bètafaculteit. Uit onderzoek blijkt dat de aanvullende digitale hoorcolleges vooral van waarde zijn in de voorbereiding op tentamens.

4. RADBOD HONOURS ACADEMY GOED BEOORDEELD

Het Honoursprogramma van de Radboud Universiteit is vorige week positief beoordeeld door een landelijke auditcommissie. Uit de rapportage blijkt dat vooral de studenten het programma waarderen. Zij voelen zich intellectueel uitgedaagd en waarderen de begeleiding door de coaches. De Radboud Honours Academy bestaat – in deze vorm – sinds het studiejaar 2008/2009.

5. USR BEZORGD OM SAMENVALLEN INTRODUCTIES

De Universitaire Studentenraad (USR) en de Studentengeleding van de HAN lieten eerder deze maand aan de instellingsbesturen weten dat zij zich grote zorgen maken over het volledig samenvallen van de introducties van de Radboud Universiteit en de HAN. Eerder werd bekend dat dit in de komende introductie voor het eerst het geval zal zijn. Loeke Salemans, voorzitter van de USR: “We vrezen voor grote capaciteits- en veiligheidsproblemen.”

FRISSE BLIK

Externe experts geven een frisse blik op actuele kwesties op de Radboud Universiteit.

UB kan langer open

Het is druk in de Nijmeegse universiteitsbibliotheek, zeker in tentamenperiodes. De directeur van de UB denkt daarom na over ruimere openingstijden. Bij de Universiteit van Utrecht is men al zover. Daar kunnen studenten tijdens de tentamenweken tot één uur ‘s nachts naar hartenlust studeren.

Hans van Soest, woordvoerder van de universiteitsbib in Utrecht, laat weten dat de bibliotheek in de tentamentijd overspoeld wordt door studenten. “Je zou er nog een gebouw naast kunnen zetten en dat zou dan ook vol zitten.” In 2009 deden ze in Utrecht een proef met ruimere openingstijden. “We zijn een aantal weken tot twee uur ‘s nachts open geweest,” zegt Van Soest. “Toen bleek dat er een groep studenten was die na het avondeten terugkeerde om tot laat door te werken. Vanaf dat moment zijn we de openingstijden gaan verruimen tot één uur ‘s nachts.” Want er moet wel een afweging gemaakt worden of tot

nóg later open blijven rendabel is, vindt van Soest. “Wij zagen dat het aantal studenten dat tussen één en twee uur ‘s nachts nog wilde studeren, afnam. En op een gegeven moment moet je sluiten.”

Echte nachtbrakers moeten misschien maar verhuizen naar de Verenigde Staten. De Butlerbibliotheek van de Columbia-universiteit in New York bijvoorbeeld heeft leesruimtes die 24 uur per dag open zijn, zeven dagen in de week. Bij telefonische navraag blijkt dat niet helemaal correct te zijn: “We sluiten ze een uur per dag om schoon te maken,” zegt de receptioniste.

Of er in Nijmegen ook genoeg animo is voor nachtelijke studeerplekken, is de vraag. Van Soest denkt dat we het er op zouden moeten wagen. “Verruim de openingstijden en kijk wat de studenten doen. Langer open blijven past in deze tijd en je ziet dat steeds meer bibliotheken in die trend meegaan.”

Butler Library, Columbia University, New York.

OPINIE

OOK EEN OPINIE? STUUR 'M
NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL.

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT DE BRIEF IN TE KORTEN.

SELECTIEF SHOPPEN SIERT TEEVEN NIET

STAATSSECRETARIS FRED
TEEVEN VAN JUSTITIE HEEFT
WAT AL TE VRIJ GEWINKELD
IN ONDERZOEK NAAR HOE
DE BURGER ZOU STRAFFEN,
ZOU HIJ RECHTER ZIJN, STELT
JOCHEM TOLSMA, EEN VAN
DE ONDERZOEKERS.

Staatssecretaris Teeven (VVD) stuurde onlangs het onderzoeksrapport *De burger als rechter. Een onderzoek naar de geprefereerde sancties voor misdrijven in Nederland* naar de Tweede Kamer. Dit onderzoek voerden wij het afgelopen jaar uit in opdracht van zijn ministerie. In de begeleidende brief stelt Teeven dat uit het onderzoek blijkt dat de bevolking het huidige kabinetsbeleid steunt. De Nederlandse bevolking zou voor zwaardere straffen zijn en ook minimumstraffen voor recidivisten willen hanteren.

Uit het door het ministerie uitgegeven persbericht kan de indruk ontstaan dat ons onderzoek was gericht op het vinden van draagvlak bij de bevolking voor het huidige kabinetsbeleid. Dit is onjuist. Het onderzoek ging over hoe de bevolking misdrijven wenst te straffen. Een representatieve groep Nederlanders is gevraagd op de stoel van de rechter te gaan zitten. Zij moesten een oordeel vellen over de strafzwaarte en de strafvorm bij relatief veel voorkomende delicten. Minimumstraffen zijn in het onderzoek niet aan de orde gesteld.

Uit het onderzoek komt naar voren dat Nederlanders radicaal van mening verschillen over welke straffen moeten worden gegeven voor misdrijven. Voor een kwart van de bevolking zou bijvoorbeeld drie dagen gevangenisstraf voor een eenvoudige winkeldief genoeg zijn; voor een even grote groep is dat minimaal twee maanden. Een groot deel van de bevolking straft zwaarder dan rechters. Een groot

deel straft lichter. Onze belangrijkste conclusie is dat 'het' draagvlak niet bestaat.

Een opmerkelijke uitkomst uit ons onderzoek is dat van de drie hoofdstraffen de werkstraf de meeste steun krijgt, ook bij lichte zedendelicten. De staatssecretaris wil de toepassing van werkstraffen in geval van zedenmisdrijven alleen nog toestaan in combinatie met een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregelen. Draagvlak voor dit voorstel vindt hij niet in ons onderzoek.

Het zou Teeven hebben gesierd als hij iets minder selectief zou hebben gewinkeld in onze onderzoeksresultaten.

Jochem Tolsma is socioloog aan de Radboud Universiteit

CREATIEF MET CULTUUR

MET WAT LEF EN *GOODWILL*,
KAN CULTUUR IN NIJMEGEN
BLOEIEN ALS NOOIT TEVOREN,
ZEGT STUDENT EN VOORZITTER
VAN CHECK **SJIR SCHÜTT**.

Onder leiding van staatssecretaris Zijlstra, een man met passie voor bezuinigen, wordt tweehonderd miljoen euro bezuinigd op cultuur. Zal de Nijmeegse student nooit meer kunnen genieten van een concert? Mogen alle kunstschilders hun kwasten definitief schoonspoelen?

Welnee. Cultuur hoeft namelijk niet duur te zijn. Enkele mooie voorbeelden van 'kosteloze' cultuur zijn te vinden bij onze oosterburen, met name in de steden Hamburg en Berlijn. Berlijn staat door haar culturele diversiteit bekend als een modern Babylon. De Berlijnse *scene* wordt gekenmerkt door een ruwe, ongeraffineerde stijl. Door gedurfde initiatieven zijn op onverwachte plekken exposities te bezichtigen. Leegstaande panden en hallen van flatgebouwen worden gebruikt om het werk van opkomend talent te

tonen. Op deze manier zijn 'culturele vrijplaatsen' ontstaan.

Nijmegen kan er een voorbeeld aan nemen. Als de gemeente, de culturele organisaties, de vastgoedhouders (zoals de Radboud Universiteit) en de horeca-uitbaters samenwerken, kan cultuur vrijwel kosteloos bloeien. Een vastgoedhouder kan een dansgroep

StukaFest 2011

laten optreden in een leegstaand pand. Een restauranthouder kan een ensemble gratis laten repeteren vóór openingstijd, in ruil voor een concert voor dinerende gasten. De mogelijkheden zijn eindeloos. Stichting Cultuur op de Campus geeft al jaren het goede voorbeeld met het Stukafest, een cultureel festival in studentenkamers.

Met enige durf en *goodwill* kan de Nijmeegse cultuursector bloeien als nooit tevoren.

Sjir Schütt is voorzitter van de Culturele en Charitatieve Koepel (CHECK)

BEURSPROMOVENDUS IS NIET GOEDKOPER

EEN BEURS IN PLAATS VAN
EEN ARBEIDSOVEREENKOMST
VOOR PROMOVENDI KOST
DE UNIVERSITEIT ALLEEN
MAAR GELD, ZEGT **VINCENT
SCHOOFS**, PROMOVENDUS IN
NIJMEGEN EN ROTTERDAM.

Het kabinet Rutte wil Nederland in de top 5 van kenniseconomieën. Maar het is crisis, dus graag zonder extra budget. Hoe? Onder

'HET' DRAAGVLAK
VOOR ZWAARDER
STRAFFEN
BESTAAT NIET

andere via bursaalpromovendi. Al in 2008 kwam de vereniging van universiteiten (VSNU) met het idee om naast de werknemer-promovendus (beter bekend als AiO) ook de bursaalvariant mogelijk te maken. Deze heeft de status van student en valt daarmee buiten de CAO. Hij krijgt een studiebeurs in plaats van salaris.

Waarom bursalen? Volgens de VSNU omdat het meer in lijn is met de rest van de wereld. Bovendien zijn ze veel goedkoper, ook als de beurs gelijk blijft aan het huidige salaris (bruto gemiddeld 2440 euro per maand). Dat komt doordat ze geen sociale voorzieningen ont-

vangen (zoals pensioenopbouw en zwangerschapsverlof). Met de tien miljoen euro die dat jaarlijks oplevert, ontstaan vierhonderd nieuwe promotieplekken. Prachtig!

Maar er dreigen wolken aan de horizon. De universiteiten mogen zelf de hoogte van de beurs vaststellen en ze kunnen de nieuwe 'studenten' collegegeld vragen. Een bursaal verdient straks misschien veel minder dan een klassieke AiO. Er dreigt een tweedeling. Daar komt bij dat de nieuwe niet-werknemers *geen les mogen geven*. Op dit moment verzorgt de gemiddelde promovendus zo'n 240 uur onderwijs per jaar. Universiteiten zullen dus op zoek moeten naar vervangende docenten, terwijl de jonge academici geen leservaring opdoen. Het kabinet vergeet bovendien dat er voor die vierhonderd nieuwe mensen ook begeleiding nodig is door een professor of doctor en dat kost werktijd. Waar gaan de universiteiten dat mee financieren? Het bursaalsysteem klinkt wellicht mooi, maar de regering moet niet denken dat we voor een dubbeltje op de eerste rij kunnen zitten.

Vincent Schoots is promovendus aan de Radboud Universiteit en aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

CAMPUSDICHTER

TEGEN BETER WETEN

Sinterklaas heet ook wel goedheiligman ik ben niet in de sinterklaasfeer maar ik hoop dat je iets met mijn gedicht kan.

(ik ben al niet meer in de sinterklaasstemming sinds mij een paar jaar geleden verteld is dat hij helemaal niet bestaat. deze wereld is echt keihard voor goed gelovige jongens zoals ik.)

Joep aan den Boom, campusdichter en student filosofie

STUDIO LAKMOES

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6.
 Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen.
 Tel: 024-3612112.
 Fax: 024-3612874.
 E-mail: redactie@vox.ru.nl.
 www.ru.nl/nieuws

Redactie: Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mark Merks (nieuwscoördinator), Helene Seevinck (eindredacteur), Joep Sistermanns (stagiair), Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot
Medewerkers: Lydia van Aert, Erik Arends, Diane Essenburg, Roel van der Heijden, Sjoerd Huismans, Mathieu Janssen, Anne Lozeman, Pieter Nabbe, Timo Pisart, Freek Turlings, Eva-Marijn de Vries, Ron Welters

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Joris Ruigewaard, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Merel Poiesz, Roel Venderbosch, Ruud Vos, Studio Lakmoes

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984

Druk: Van Eck en Oosterink

Vox Campus
 Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl
 De volgende Vox verschijnt op 15 december.

Economiehoogleraar Esther-Mirjam Sent en universitair docent migratierecht Tineke Strik zijn kind aan huis op Het Binnenhof. Vox rende een dagje mee met de twee senatoren die de Radboud Universiteit rijk is. "Als je ziet hoe efficiënt die vergaderingen hier verlopen: daar kan de universiteit nog een puntje aan zuigen."

OP HET PLUCHE

Tekst: Martine Zuidweg / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Ze draagt felrode laarzen en een bijpassend vest. Een zwarte leren tas met een hengsel in dezelfde kleur rood staat aan haar voeten. De lange blonde haren hangen nonchalant over haar schouders. Buiten raast het landschap voorbij. De herfst laat zijn uitbundige kleuren schitteren in de zon, maar het gaat aan haar voorbij. Ze heeft alleen oog voor haar iPad.

Elke dinsdag reist Esther-Mirjam Sent, hoogleraar economische theorie en economisch beleid van de Radboud Universiteit, met de trein naar Den Haag. Eindbestemming is Het Binnenhof, of meer specifiek: het gebouw van de Eerste Kamer. De treinreis gebruikt ze om in de stiltecoupé de stukken van haar fractieleden door te lezen en om haar bijdrage in de commissievergaderingen voor te bereiden.

Wandelgangen

Sent is een van de twee senatoren die de Radboud Universiteit rijk is. "De vervulling van een meisjesdroom", zal Sent vertellen als ze even

later de Haagse winkelstraatjes doorkruist. De andere senator is Tineke Strik, universitair docent migratierecht in Nijmegen. Met haar zwarte krullen en korte gestalte heeft ze uiterlijk weinig gemeen met Sent. Maar als je ze zo bezigt ziet in de wandelgangen van de Eerste Kamer en in de grote vergaderzaal is de parallel duidelijk: hier staan twee vrouwen waar je niet gemakkelijk omheen kunt. Die hun Eerste-Kamerlidmaatschap uiterst serieus nemen en hun mondigheid inzetten om daadwerkelijk iets te bereiken.

Als Sent zich met een krantje neervlijt in de ontmoetingsruimte van de Eerste Kamer tegenover VVD-fractievoorzitter Loek Hermans, lijkt het aanvankelijk nog een gezellig onderonsje te worden. Hermans: "Jij hebt toch ook aan de Radboud Universiteit gestudeerd?" Sent schudt het hoofd. Ze legt uit dat ze nu wel in Nijmegen werkt, maar haar studie aan de Universiteit van Amsterdam heeft afgerond. "En ben jij nog steeds voorzitter van het bestuur van de Stichting Katholieke Universiteit?", stelt Sent een wedervraag. Op de bevestiging van Hermans,

vraagt Sent of hij zich dan ook bezighoudt met het zoeken naar een opvolger voor de Nijmeegse collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth. "En hebben jullie ook dames in het vizier?" Ze overvalt Hermans, blijkt uit zijn daaropvolgend gezoek naar woorden. Hij dempt zijn stem, maar praat nog altijd hard genoeg om Sent te laten horen dat het stichtingsbestuur wél goede mannelijke kandidaten op het oog heeft. Boven zijn hoofd hangt een hele rij heren met pijpenkrullen in gouden lijsten. Ze kijken glimlachend neer op het tafereel in de ontmoetingsruimte. Sent buigt zich iets naar voren: "Je hebt ook van die recruitmentbureaus voor vrouwen hè?"

Amendementje hier

Tineke Strik is bezig aan haar tweede termijn in de Eerste Kamer. Ze is nu viereneenhalf jaar senator voor GroenLinks en aan alles is te merken dat ze zich als een vis in het water voelt. Ze voert het woord namens haar fractie als in de vergaderzaal een wetsvoorstel op tafel ligt dat rechters de mogelijkheid ontnemt om plegers

van een zeden- of geweldsdelict een taakstraf te geven. “Ik heb een fascinatie voor de manier waarop wetgeving tot stand komt”, zal de juriste later toelichten. In de jaren dat ze wethouder was in Wageningen merkte ze al hoe belangrijk het is dat een wet goed in elkaar steekt. En hoe vaak het voorkomt dat dat niet zo is. Haar juridische bril komt haar wat dat betreft goed van pas in de Eerste Kamer. “De voorstellen die we hier krijgen, zijn niet altijd even fraai. Lig een onderwerp gevoelig, dan zie je dat de Tweede Kamer er al van alles aan verbouwd heeft. Amendementje hier, amendementje daar. Wij krijgen dan een draak van een wet voorgeschoteld.”

De goud geschilderde bladeren op de muren van de vergaderzaal doen denken aan de glorie-tijd van Holland in de Gouden Eeuw. Op het plafond afbeeldingen van de volken die de Hollanders overzee ontmoetten, als waren het engeltjes die de zeevaarders welkom heetten.

Dikke onvoldoende

Nadat ze met ferme stappen de zaal heeft doorkruist en plaats neemt achter de kathedraal, richt Strik het woord tot staatssecretaris Fred Teeven van Veiligheid en Justitie, de initiatiefnemer van de nieuwe wet. Ze hekelde de manier waarop de staatssecretaris heult met een wetenschappelijk onderzoek over hoe burgers denken over

straffen. “Voor de samenvatting die u geeft, zouden mijn studenten een dikke onvoldoende krijgen!” En: “Ook slachtoffers geven de voorkeur aan een straf die werkt, boven een straf die alleen tegemoet komt aan sentimenten in de samenleving.” Strik vindt dat rechters de vrijheid moeten hebben om een straf te kiezen die zichzelf het meest passend vinden. Ze laat zich duidelijk niet van de wijs brengen door alle bekende gezichten in de zaal: burgemeester van Nijmegen Thom de Graaf, zijn voorganger Guusje ter Horst, oud-minister Klaas de Vries, oud-minister Frank de Grave, oud-minister Roger van Boxtel. De Eerste Kamer telt veel oudgedienden, vandaar ook zijn imago van duffe dames- en herensociëteit. Maar dat is het hélemaal niet, zegt Esther-Mirjam Sent. “Het zijn uiterst slimme en capabele mensen die hele scherpe vragen stellen.” En Strik brengt in: “Voor iedereen hier is de Eerste Kamer een nevenfunctie. Er zitten veel specialisten die tijdens de debatten een hoop kennis inbrengen.”

Brugpieper

Sent loopt nu vijf maanden mee in de Eerste Kamer. Ze is net een beetje gewend aan de wirwar van gangen en trappen, bekleed met donkerrood tapijt. “Het was heel goed voor mij om weer als brugpieper te beginnen. Ik heb nu weer meer sympathie voor al die eerstejaars die

de weg naar de collegezaal niet kunnen vinden.”

Striks langere ervaring blijkt ook tijdens de fractievergadering van GroenLinks, eerder die dag. In totaal heeft haar partij vijf zetels in de Eerste Kamer. Tijdens de vergadering neemt de fractie in een aparte zaal de agendapunten van vandaag in razend tempo door. “De Vreemdelingenwet, dat doe jij hé, Tineke?” De voorzitter noemt Strik een paar keer gekscherend Frau Doctor, verwijzend naar haar promotie aan de Nijmeegse universiteit twee weken geleden. Striks manier van praten past bij haar verschijning: snel en kordaat. Ze neemt regelmatig het woord. “Bij Europese voorstellen is het niet nodig om het standpunt van de Tweede Kamer af te wachten. Als je inbreng wilt leveren in de Europadiscussie, ook al ben je de enige, zou ik dat gewoon doen”, zegt ze tegen een van de andere fractieleden. Aan de muur hangt foto-behang van een heidellandschap. Vanuit de twee grote ramen kun je nog net een glimp opvangen van de Hofvijver. Als de GroenLinks-fractie-voorzitter het pand verlaat voor een bezoek aan ‘de overkant’ – senatorjargon voor de Tweede Kamer – neemt Strik als vanzelfsprekend de leiding over de vergadering van hem over.

Intussen zit Sent even verderop, bij de fractievergadering van haar partij. De PvdA is met veertien zetels de een na grootste partij in de Eerste Kamer. “Maar als je ziet hoe efficiënt die

SENATOREN MET NIJMEEGSE WORTELS

De Nijmeegse universiteit heeft een aanzienlijk aandeel in de Eerste Kamer.

Maar liefst 10 van de 75 senatoren hebben aan de Radboud Universiteit gestudeerd.

HAN NOTEN

(Swalmen, 1958)
PARTIJ PvdA.
SENATOR SINDS Juni 2003.
STUDIE IN NIJMEGEN
Arbeids- en organisatie-
psychologie, 1978 – ‘85.
BEROEP Burgemeester van
Dalfsen.

TINEKE STRIK

(Alphen aan de Maas, 1961)
PARTIJ GroenLinks.
SENATOR SINDS Juni 2007.
STUDIE IN NIJMEGEN
Internationaal publiekrecht,
1985 – ‘92, Nederlands
recht 1994 – ‘95.
BEROEP Universitair docent
Centrum voor Migratierecht
Radboud Universiteit.

LOEK HERMANS

(Heerlen, 1951)
PARTIJ VVD.
SENATOR SINDS Juni 2007.
STUDIE IN NIJMEGEN Poli-
tologie, 1969 – ‘76.
BEROEP Aantal commissar-
iaten. Is onder meer voor-
zitter van het Stichtingsbe-
stuur van de Radboud
Universiteit.

PIA LOKIN-SASSEN

(Den Bosch, 1946).
PARTIJ CDA.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Nederlands recht 1964 –
‘71. BEROEP Tot 2009
wetenschappelijk
medewerker universiteit
Groningen.

HENK BECKERS

(Mheer, 1944)
PARTIJ VVD.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Sociologie, 1965 – ‘67.
Notarieel recht, 1966 – ‘74.
BEROEP Tot 2004 lid
Raad van Bestuur van
het Kadaster.

MARIA MARTENS

(Doetinchem, 1955)
PARTIJ CDA.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Theologie 1973 – ‘84.
BEROEP Tot 2009 lid van
het Europees Parlement.

GOM VAN STRIEN

(Geertruidenberg, 1951)
PARTIJ PVV.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Natuurkunde, 1970 – ‘76.
BEROEP Tot 2011 directeur
TrekhaakCentrum.

JANNETTE BEUVING

(Hardenberg, 1965)
PARTIJ PvdA.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN Lera-
renopleiding Nederlands
en geschiedenis, 1982 – ‘87.
Nederlands recht,
1987 – ‘91.
BEROEP Tot 2011 plaats-
vervangend voorzitter
College bescherming
persoonsgegevens.

MARCEL DE GRAAFF

(Rotterdam, 1962)
PARTIJ PVV.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Theologie, 1981 – ‘88.
BEROEP ICT-consultant.

THOM DE GRAAF

(Nijmegen, 1957)
PARTIJ D66.
SENATOR SINDS Juni 2011.
STUDIE IN NIJMEGEN
Staatsrecht en Parlemen-
taire geschiedenis,
1976 – ‘81.
BEROEP Burgemeester
van Nijmegen.

'HET WAS HEEL GOED VOOR MIJ OM WEER ALS BRUGPIEPER TE BEGINNEN. IK HEB NU WEER **MEER SYMPATHIE VOOR AL DIE EERSTEJAARS** DIE DE WEG NAAR DE COLLEGEZAAL NIET KUNNEN VINDEN'

'DE VOORSTELLEN DIE WE HIER KRIJGEN, ZIJN NIET
ALTIJD EVEN FRAAI. **LIGT EEN ONDERWERP GEVOELIG,**
DAN ZIE JE DAT DE TWEDE KAMER ER AL VAN ALLES
AAN VERBOUWD HEEFT. AMENDEMENTJE HIER,
AMENDEMENTJE DAAR'

vergaderingen verlopen: daar kan de universiteit nog een puntje aan zuigen." Ze moet bekennen dat ze zich – sinds haar ervaringen in de Eerste Kamer – is gaan ergeren aan de lange vergaderingen op de universiteit. "Laatst stond er weer een vergadering van anderhalf uur in de planning. Ik heb er toen op aangedrongen het tot een half uur te beperken. Dat bleek ook prima te gaan."

Middenin de politiek

Sent is pas sinds 2009 lid van de PvdA. Betrekkelijk laat voor iemand die altijd al de politiek in wilde. Als tiener dacht ze erover om politologie te gaan studeren, maar ze realiseerde zich op tijd dat dat vak vooral óver politiek gaat. "En ik wilde er middenin staan." Ze besloot een vakgebied te kiezen dat haar goed van pas zou komen als politicus. Hoewel ze er snel achter kwam dat ook economie – "dat was tenminste zo toen ik begon" – nog ver van de samenleving af staat. Na haar studie woonde ze vijftien jaar in de Verenigde Staten, waar ze promoveerde en doceerde. Kort na haar terugkeer naar Nederland in 2004 werden haar kinderen geboren. "En nu heb ik dan eindelijk de ruimte om de politiek in te gaan. De Eerste Kamer is daarvoor geschikter dan de Tweede Kamer omdat ik m'n baan nu niet hoeft op te geven. Ik merk ook dat de Eerste Kamer graag gebruik maakt van de expertise die wetenschappers hebben."

Of ze ook het idee heeft dat ze met haar vak-kennis wat toevoegt? Sent kauwt bedachtzaam op haar broodje. De lunchroom van de Eerste Kamer is niet groot maar het reuzentapijt aan de wand geeft het net als de andere ruimtes een vleugje Hollands glorie. "Ik denk dat er meer dan ooit behoefte is aan economie met een brede blik", zegt Sent. "Er is altijd uit gegaan van de homo economicus die heel rationeel economische keuzes maakt. Maar dat is geen realistisch mensbeeld, zo werkt het in de praktijk niet. Inzichten uit de psychologie en de sociologie hebben duidelijk gemaakt dat er grenzen zijn aan rationeel gedrag." Een beleefde heer in pak haalt intussen geruisloos haar plateau van tafel. "Hier zijn de ondersteuners nog echt ondersteunend", fluistert Sent.

Neus in de boter

Ze heeft haar brede blik op economisch gedrag ook al ingebracht tijdens de vele fractie- en commissievergaderingen van de Eerste Kamer. Want met de rechtse regering die er nu is, berekenen de Kamer veel voorstellen waar de PvdA kritiek op heeft. "De regering heeft als mantra eigen verantwoordelijkheid, zelfredzaamheid en keuzevrijheid. Dat past bij de rationele homo economicus, maar niet bij de economische

realiteit. De regering kort op verschillende manieren aan de onderkant van de samenleving. Maar het idee dat mensen vanzelf gaan werken als ze maar voldoende geprikkeld worden, klopt niet. Bovendien: het is de vraag of er wel werk is voor al die mensen als ze massaal de arbeidsmarkt op komen."

Zowel Strik als Sent hebben ook in hun werk als wetenschapper baat bij hun senatorschap. Sent. "Mijn leeropdracht is om een brug te slaan tussen theorie en beleid. Dan zit ik hier natuurlijk met m'n neus in de boter." En Strik zegt: "Ik ben gepromoveerd op het immigratiebeleid, de totstandkoming van de richtlijnen en de rol van het parlement daarin. Daarbij helpt het als je weet hoe de dingen werken in de Eerste Kamer. Die ervaring neem je mee. Bovendien word je in de Eerste Kamer altijd als eerste geïnformeerd over nieuwe wetten of voorstellen die uit Brussel komen, dat kan ik benutten in mijn rol als wetenschapper."

Sent moet er alleen nog wel aan wennen dat ze nu niet meer in haar eentje een mening kan hebben. "Ik was een tijdje terug bij het actualiteitenprogramma Moraalridders en dat had ik toch wel even moeten melden aan de persvoorlichter van de PvdA, bleek achteraf. Daar had ik helemaal niet aan gedacht. Als wetenschapper ben je gewend om redelijk zelfstandig op te treden, nu maak ik deel uit van een groep, dat schept verplichtingen."

Cadeautjes

Het is half elf 's avonds als Strik in haar auto naar huis rijdt. Het geluid van de radio ontspant haar. En dat is ook wel nodig. "Dit zijn hele intensieve dagen. Je vliegt van het één naar het ander." Ze heeft een goed gevoel over de dag: haar verhaal in de vergaderzaal heeft echt iets bijgedragen aan de discussie over het wetsvoorstel omtrent het straffen van plegers van zeden- en geweldsdelicten. "Er was heel veel kritiek op het voorstel. Zelfs de VVD had opmerkingen. Dat wordt nog een spannende stemming volgende week." Veel hangt nu af van de SGP, want die partij kan de doorslag geven. "Ik zei vanavond al tegen het enige fractielid: 'Jij zult komende week wel een hoop cadeautjes krijgen van de regering.'"

Maar zelfs al lukt het niet om de wet tegen te houden, dan nog heeft Strik vandaag haar bijdrage aan de wetsgeschiedenis wel geleverd. "Zo'n argumentenuitwisseling met de staatssecretaris is van waarde voor bijvoorbeeld advocaten en rechters. Dat weet ik ook uit mijn werk als jurist: als je de betekenis van een wet wilt doorgronden, dan kijk je hoe die wet tot stand is gekomen. Nou, en dan stuiten ze dus ook op mijn verhaal." ★

STUDENT2011

Lieke von Berg, vierdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Telefoon

"Ja Liek, oma hier. Waar bende nu? In Nijmegen?! Och ja kwittokwel daggedaar woont maar 'k dacht misschien heeft ze't daar niet naar d'r zin en zit ze nu, nouja ge wittet nooit hè, ik denk vaak, zou ons Liek 't wel naar d'r zin hebben daar en dan denk ik bij m'n eigen zou ze wel...opa zei tegen mij, hij zei, ge moet ons Liek 's bellen, want opa en ik zeiden tegen elkaar, waarom komt ze toch niet lángs, ze hettouch herfstvakantie. Wà? Och ja ge hettouch geen herfstvakantie meer ook nee, ja, soms denk ik nog dagullie nog op de basisschool zitten en – wazèdde Henk? – oh Liek, opa vraagt hoe lang ge daar nog naar school moet. Wà? Ja, ja, sorry, universiteit dan, da's toch ammel hetzelfde. Wát? Zo lang nog?! Vindeda nog wel leuk dan? Nouja ge ben ook net oew vader gij, die zat ook altijd met zenne neus...maar Liek, gaat echt alles goed daar, vinde ge't leuk in Nijmegen? Oh sorry hor, kwisniedagge kwaad werd, kwittokwel daggeda al duizend keer gezegd heb maar ik blijf toch oew bezorgde oma hè. Gaat 't goed met studeren? Heddet wel naar oew zin op die nieuwe kamer, want ge moest toen uit die ouwe kamer hè, en ik dacht bij m'n eigen, óóh dat wordt niks met Liek op die nieuwe...nou ge hoeft niet zo te snauwen hor 'k ben gewoon een beetje bezorgd, ge ben toch m'n kleinkind. Maar gaat echt alles goed? Wà? Druk? Moe? Ja gij ben altijd moe gij, ge ben net oew vader gij. Wittewattettis Liek, gij hetteveul verstand. Hoeveul van die professors zijn d'r wel nie krankzinnig geworre. Wa moettege nou lachen, da is toch zo? Kom mar unne keer goed eten hier bij ons, dan zal oma's nog's voor je koken. Niet te veul boven die boeken hor. Kom snel langs hè. As 't er is iets is dan horen we het wel hè. Niet te veul studeren, da's nie goed voor een mens. Houdoe meiske. Zorg goed voor oezelf. En niet teveul nadenken hè! Hoeveul van die professors zijn d'r wel nie ongelukkig geworre."

HOE SLECHT KUN JE ZIJN?

Neurowetenschapper Marc Lewis was jarenlang verslaafd aan drugs. Hij schreef er een boek over: *Memoirs of an addicted brain*. In het boek onderzoekt hij zijn vroegere verslaving vanuit een neuropsychologische invalshoek. "Ik nam maffe risico's."

Tekst: Helene Seevinck
Fotografie: Duncan de Fey

In uw boek wisselen persoonlijke verhalen en wetenschappelijke inzichten over het verslaafde brein elkaar af. Waarom heeft u gekozen voor deze vorm?

"Over de manier waarop onze hersenen werken, wordt altijd objectief geschreven.

Ik verdiep mij al tien jaar lang in de werking van de hersenen en ik voelde behoefte aan een meer filosofische kijk op het brein, een meer subjectieve. Zo kwam ik op het idee om over mijn eigen verslaving te schrijven. Waarom raakte ik verslaafd? Waarom was het zo moeilijk om te stoppen en waarom al die moeite om het spul te krijgen? Het leek me een fascinerend project."

Wat is het meest opvallende aan een verslaafd brein?

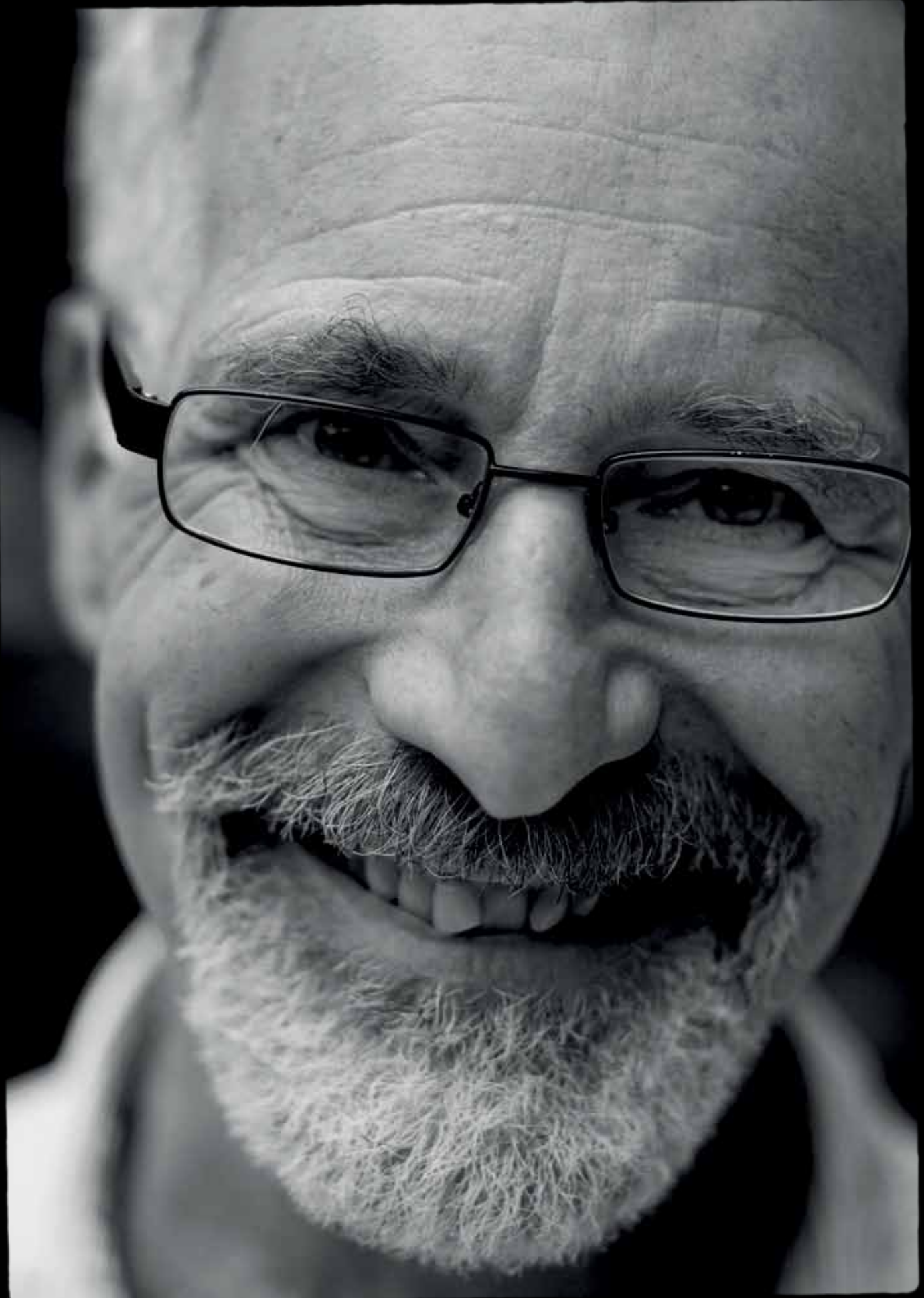
"Dat verslaving een vorm van leren is. Als je vastbesloten bent om een doel te bereiken, zoals het krijgen van drugs, komt er dopamine vrij in je hersenen. Dopamine zorgt ervoor dat je gaat denken en handelen vanuit dat doel. Het voedt het willen dat leidt tot het krijgen. Het willen, het proberen om het doel te bereiken, is een belangrijk onderdeel van verslaving. *The wanting*. Als er alleen maar *getting* is, is de bevrediging lang niet zo groot. Het brein legt deze herhaalde

ervaringen van *wanting and getting* vast. Er ontstaat een bepaald patroon in de hersenen, dat voorrang geeft aan juist die ervaring van *wanting and getting* boven andere. En dan kan het om van alles gaan: drugs, seks, sport, drank, eten."

U was verslaafd van uw vijftiende tot uw dertigste. Inmiddels bent u zestig. Om het boek te kunnen schrijven, moest u meer dan dertig jaar terug in de tijd. Hoe was het om weer zo diep in die periode te duiken?

"Pijnlijk. Al die eenzaamheid en schaamte. Maar terwijl ik mijn verhaal opschreef en het neurologisch duidde, kon ik ook het pad zien dat ik had afgelegd. Hoe de ene gebeurtenis had geleid tot de volgende. En daardoor begreep ik ook waarom ik het allemaal gedaan heb. Dat begrip zorgde ervoor dat ik veel van de schaamte achter me kon laten.

Het boek was in eerste opzet veel minder persoonlijk, juist omdat ik me schaamde. Ik stuurde de eerste hoofdstukken naar verschillende uitgeverij die het vervolgens allemaal afwezen. Een redacteur van Random House in Canada vertelde me dat ik het gedeelte met de memoires juist persoonlijker moest maken.

Dat ik elk detail moest vertellen, elk gevoel. Dat heb ik gedaan en dat werkte.”

Wanneer heeft u voor het eerst drugs gebruikt?

“Toen ik op kostschool zat. Op mijn vijftiende stuurden mijn ouders me naar de Tabor Academy in New England. Dat was duizend kilometer van Toronto, waar wij toen woonden. Ik was eenzaam en ik werd gepest. Daar kon ik niet tegenop. Toen ben ik voor het eerst dronken geworden en korte tijd later heb ik voor het eerst drugs genomen: een fles hoestdrank. De werkzame stof in hoestdrank, dextromethorphan, heeft hetzelfde effect als de partydrug ketamine. Het zorgt ervoor dat de werkelijkheid niet zo hard aankomt in je brein. Ik had dus een manier gevonden om te ontsnappen aan die vreselijke gevoelens van eenzaamheid en onvermogen.”

Na twee jaar kostschool verhuisde u met uw ouders en uw broer naar Californië. Daar bleef u drugs gebruiken. Waarom?

“Het was partytime. Ken je *The Wizard of Oz*? Eerst is alles zwart/wit en opeens is het leven in kleur. Zo voelde die overgang. Ik kwam in de hippiescene terecht en daar was het gebruik van drugs gewoon. Ik gebruikte marihuana, LSD, van alles. Fantastisch. Ik voelde me sterk, moedig. Ik nam maffe risico's. Nam drie pillen LSD als mijn vrienden er één namen. Dat avontuurlijke trok mij aan. Hoe slecht kon ik zijn?”

En hoe slecht kon u zijn?

“In het gebruik van drugs ging ik heel ver. Ik heb een tijd lang veel heroïne gebruikt. Heroïne is compleet ongeaccepteerd, ook onder hippies. Het verslaafde brein kent twee standen: vervoe-ring en hunkering. Op het moment dat de heroïne was uitgewerkt, hunkerde ik naar meer en ging ik op zoek naar meer. Al snel raakte mijn geld op. Ik verzoonde een smoes om wat geld los te peuten bij de vriendin van mijn vader. Toen dat na een paar dagen ook op was en de heroïne uitgewerkt raakte, drong tot me door hoe diep ik was gezonken. En toen begonnen de afkickverschijnselen. Ik had niet verwacht dat ik zo snel fysiek verslaafd zou raken. Dat overviel me. Die afkickverschijnselen waren vreselijk onaangenaam. Dat is ook de reden waarom het zo moeilijk is om te stoppen met heroïne. En ik heb een keer een overdosis genomen. In het huis van een goede vriend. Ik werd wakker

NAAM Marc Lewis
GEBOREN Toronto, Canada, 1951
FUNCTIE Hoogleraar Ontwikkelingspsychologie bij het Behavioural Science Institute **SINDS** Januari 2011

Marc Lewis is geboren in Toronto, Canada. Van 1989 tot 2011 was hij hoogleraar Ontwikkelingspsychologie aan de Universiteit van Windsor in Canada. Zijn academische carrière begon in 1968 aan de universiteit van Berkely, Californië. Hij volgde er verschillende colleges, maar na anderhalf jaar dalende cijfers en gebrek aan interesse in zijn studie, verliet hij de universiteit en ging hij aan het werk. Begin jaren zeventig reisde hij met zijn vader mee naar Maleisië en vertrok van daaruit naar India en Indonesië. Het was een route die veel hippies in die tijd aflegden. Terug in Canada ging hij muzikwetenschappen studeren. Die studie heeft hij niet afgemaakt. In 1981 kicke Lewis definitief af van de drugs. Twee jaar later, in 1983 begon hij aan de studie psychologie. “Dat was geen diepdoorvoelde of heel bewuste keuze. Maar ik was wel gefascineerd door mezelf, door mijn verslaving. Waarom deed ik wat ik deed?” In 1989 kreeg hij zijn eerste baan als universitair docent. De afgelopen tien jaar heeft hij zich gespecialiseerd in neurowetenschappen. Sinds januari 2011 werkt Lewis als hoogleraar Neurowetenschappen aan het Behavioural Science Institute van de Radboud Universiteit.

in een bad vol koud water. Daar hadden ze me ingelegd om me weer bij te brengen. Mijn vriend zei steeds: ‘Je hart stond stil, man. Je was dood.’ Het drong niet tot me door.”

Hoe kijkt u terug op uw leven als verslaafde?

“Er waren fantastische perioden. Zoals toen in Californië en later ook tijdens mijn reis door Azië. Drugs geven je een nieuwe, kleurrijke wereld of juist veel rust en een gevoel van veiligheid. Maar ook nieuwe angsten en gevaren. LSD bracht mij steeds opnieuw in de problemen. Met de politie, met dealers, met vrienden. En toen ik heroïne gebruikte, was het nog erger. Ik ben in elkaar geslagen, ik heb gelogen, gestolen. Ik heb vaak gedacht: ‘Ben ik dat, die dat allemaal doet?’

Op een nacht in oktober 1978, ik studeerde toen psychologie aan de Universiteit van Windsor, ging ik op pad met twee schroevendraaiers op zak en een plastic tas. Binnen een uur had ik ingebroken in drie artsenkantoren om drugs te stelen. De volgende ochtend was ik nauwelijks in staat om naar college te gaan, maar diezelfde avond ging ik gewoon weer op pad.”

Uiteindelijk, u was toen 28 jaar, bent u gearresteerd en veroordeeld.

“En van de universiteit getrap. Mijn supervisor zei: ‘Iemand in jouw conditie is niet in staat om anderen te helpen met hun problemen.’ Hij was kwaad dat ik zo zorgeloos was omgesprongen met mijn researchplaats aan de universiteit.

Ik ben teruggekeerd naar Toronto. Ik was totaal ontredder.”

Ontredder genoeg om definitief af te kicken?

“Dat zou je denken, maar nee. Dat duurde nog twee jaar. Het ging heel slecht met mij in die periode. Toch had ik me al die jaren nooit een leven zonder drugs kunnen of willen voorstellen.

Maar opeens was er een stemmetje in mij dat zei: ‘Het is te erg, je maakt jezelf kapot. Je kunt wél stoppen.’ Ik schreef het woord ‘NO’ heel groot op een papier en versierde dat met mandala's. Ik keek er twintig keer per dag naar. Ik heb sindsdien niet meer gebruikt.”

U bent nu dertig jaar clean. In uw boek schrijft u dat u nog steeds wel eens flirt met de gedachte aan het nemen van drugs.

“Het blijft altijd een gevoelig punt. Een tijdje geleden moest ik geopereerd worden aan mijn

IK HEB VAAK GEDACHT: 'BEN IK DAT, DIE DAT ALLEMAAL DOET?'

rug en ik kreeg pijnstillers van de dokter. Die heb ik toch iets langer genomen dan absoluut noodzakelijk was. Als die dokter mijn boek leest, ben ik bang dat hij wel twee keer nadenkt voordat hij mij nog eens pijnstillers geeft.”

Heeft u zich zorgen gemaakt over de ontvangst van uw boek?

“Ja, toch wel. Ik had geen idee hoe het zou vallen. Mijn professionele en persoonlijke leven komen in dit boek samen. Die vorm is bijzonder. Misschien zouden mensen het een idioot idee vinden om neurowetenschap te mengen met mijn idiote leven als verslaafde.

En buiten dat: opeens weet iedereen dat ik verslaafd ben geweest aan drugs. Ik hang mijn vuile was buiten, *right*. Eerst vond ik dat eng. Inmiddels heb ik al veel interviews gegeven aan Canadese media en ik ben er aan gewend geraakt om in het openbaar over mijn verslaving te praten. Mijn persoonlijke verhaal is de moeite van het vertellen waard en dat geldt ook voor de neurologische inzichten in het verslaafde brein.

Bovendien zit er zoveel tijd tussen. Ik ben al dertig jaar clean en al 23 jaar een succesvolle professor.”

Hoe reageert de academische gemeenschap op uw boek?

“De collega's die ik het hier heb laten lezen zijn enthousiast. Maar mijn studenten kennen het

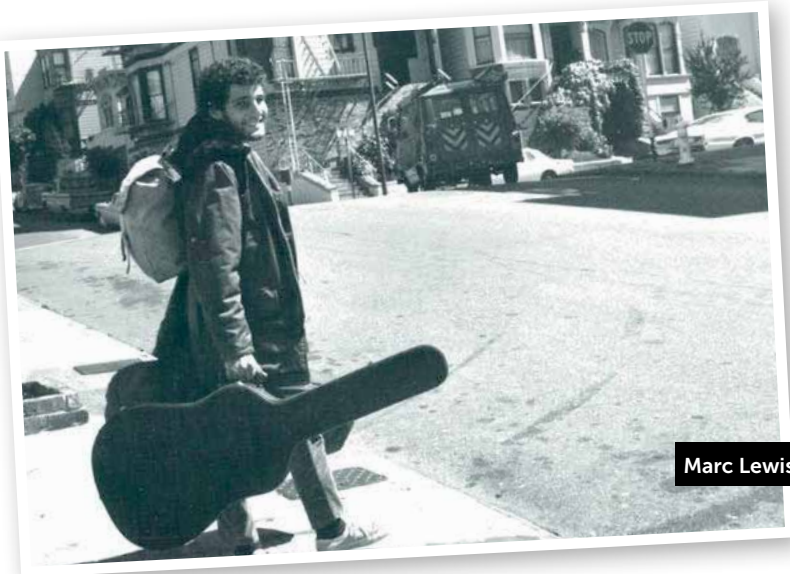
nog niet, het boek is hier nog niet verschenen. In Toronto vertelde ik mijn studenten wel eens dat ik als jonge man drugs gebruikte. Daar reageerde niet iedereen goed op. Sommigen veroordeelden mijn vroegere gedrag. Maar sommigen waardeerden mijn eerlijkheid juist.

Overigens vind ik dat juist studenten ontwikkelingspsychologie open moeten staan voor mijn verhaal. Zij gaan later werken met mensen die hetzelfde meemaken.”

U werkt sinds januari aan het Behavioural Science Institute. Hoe bent u in Nijmegen verzeild geraakt?

“Mijn vrouw en ik zijn uitgenodigd om hier te komen werken. Zij is hoogleraar ontwikkelingspsychopathologie aan dit instituut. Wij zagen het als een avontuur om naar Nederland te komen. Dichtbij Parijs, dichtbij Amsterdam. Wij wonen met onze twee zoontjes van vijf in de buurt van Arnhem. Het is hier heerlijk groen en er is ruimte. In Nederland denkt iedereen dat je juist in Canada moet zijn voor weidse landschappen en groen. Maar wij woonden in Toronto, een miljoenenstad. We moesten een uur reizen om de stad uit te komen. Het bevalt ons hier goed. Hier gaan we oud worden.” *

Het boek *Memoirs of an addicted brain. A neuroscientist examines his former life on drugs* is nog niet verschenen in Nederland. Het is verkrijgbaar via Amazon.com

Marc Lewis in 1969

PH-neutraal

Congres

Vroeger leek me dat echt het einde, een internationaal congres. Ik zou al heel lang beter moeten weten – mijn laatste congres stamt uit de oertijd en staat me nog helder voor de geest door een rij knikkebollende oude mannetjes op de eerste rang op middag twee – maar ik verheugde me toch enorm op mijn congres in Berlijn. Berlijn! Stad op het snijpunt van oost en west, met een geschiedenis waar je *Sie* tegen zegt.

En dat doen die Duitsers dan ook. Tegen alles en iedereen – ook tegen directe collega's. En vooral tegen mij, *Herr Doctor PH-neutral*. Als enige buitenlander (“Sie haben so ein charmantes Akzent!”) moest ik een congres over vijftig jaar Berlijnse Muur enig internationaal cachet geven. Een vol programma, van woensdagavond tot vrijdagmiddag.

Met enige gêne moet ik u melden dat ik de eerdergenoemde knikkebollende oude mannetjes ver achter mij heb gelaten: ik was bij programmapunt 1, *Begrüßung*, al diep in dromenland. Nu waren er wel verzachtende omstandigheden, in eerste instantie dacht ik vooral van klimatologische aard. Eind september bleek in Berlijn de zomer in te vallen, waardoor de temperatuur in de niet voor een congres geschikte zaal opliep tot een stevige zesendertig graden. Gaandeweg bleek echter dat de oorzaak voor mijn geestelijke afwezigheid niet alleen de plotse *Klimawandel* was.

Met de kennis van nu weet ik dat de overtreffende trap van ‘saai’ een congres met louter Duitse wetenschappers is. In tegenstelling tot ondergetekende hadden deze *Kollegen* van het post-Berlijnse-muur-onderzoek hun levenswerk gemaakt, een levenswerk dat ze in twintig minuten over het voetlicht moesten brengen – maar waar ze wel hun twintig jaar noeste arbeid in wilden proppen en wat dus minstens een half uur duurde. De feiten en analyses vlogen door de zaal met het tempo van een Porsche op een *Autobahn ohne Geschwindigkeitsbeschränkung*, gelardeerd met de overdonderende hoeveelheid humor waar onze oosterburen om bekendstaan. Als allerlaatste spreker kreeg ik mezelf gelukkig weer wakker en wist zoveel tijdwinst te boeken dat ik nog op tijd, gapend als een nijlpaard, de trein richting vliegveld kon nemen. Al had die aanstormende trein ook even een heel andere aantrekkingskracht...

De Nederlandse
Carrièredagen
vrijdag 25 &
zaterdag 26 november
2011 Amsterdam RAI

Dé carrièrebeurs in het najaar voor student,
starter en professional!

Voor meer informatie en gratis entree ga je naar www.carrièredagen.nl

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

*Dagelijks geopend van
17.00 tot 22.00 uur*

*Hemelse gerechten voor
duivelse prijzen*

*Bijna alle pizza's en
pasta's voor € 6,95*

1e Walstraat 18 te Nijmegen
tel. nr. 024-3601181

morgen mag ik
naar huis

KWF Kankerbestrijding zorgt voor minder kanker,
meer genezing en een betere kwaliteit van leven voor patiënten.

Kijk vandaag nog op kwfkankerbestrijding.nl
om te zien wat ú kunt doen.

iedereen verdient een morgen

40 MILJOEN MENSEN OP DE VLUCHT

IN LANDEN ALS CONGO, SRI LANKA, KENIA, DARFUR
IN SOEDAN EN COLOMBIA ZIJN MILJOENEN MENSEN
OP DE VLUCHT.

**GEEF VANDAAG NOG
OP GIRO 999**

of doneer online op www.vluchteling.nl

Directe hulp bij acute nood

STICHTING
VLUCHTELING
giro
999
DEN HAAG

Sociaal psychologen in shock

DE COMMISSIE-LEVELT BRACHT DEZE MAAND DE **OMVANGRIJKE FRAUDE VAN SOCIAAL PSYCHOLOOG DIEDERIK STAPEL** IN KAART. EN NAM IN ÉÉN MOEITE DOOR DE CULTUUR BINNEN HET VAKGEBIED OP DE KORREL. OOK IN NIJMEGEN WORDEN LESSEN GETROKKEN UIT DE CRISIS. 'WE MOETEN ONZE DATA MEER GAAN DELEN.'

Tekst: Paul van den Broek

De commissie-Levelt bracht aan het licht dat de Tilburgse hoogleraar Diederik Stapel gedurende acht jaar heeft gefraudeerd met tenminste dertig wetenschappelijke publicaties. Ook de data van het recente vleesonderzoek, waarbij de Nijmeegse hoogleraar Roos Vonk is betrokken, berusten naar nu blijkt op drijfzand.

De commissie-Levelt heeft zich gebogen over de vraag of de "verbijsterende omvang" van de fraude louter stoelt op de leugenachtigheid van de persoon Stapel, of dat er meer aan de hand is. Aan de ene kant laadt de commissie alle schuld op de schouders van Stapel, die met groots raffinement iedereen om de tuin wist te leiden. Niemand van zijn medeauteurs en promovendi treft enige blaam. Maar aan de andere kant wordt de onderzoekscultuur niet gespaard. Hoe heeft Stapel al die jaren ongestoord in zijn eentje kunnen opereren? Hoe kan het bestaan dat de dataverzameling die aan zijn artikelen ten grondslag lag, met zoveel geheimzinnigheid bleef omkleed? Als meest precaire punt van de fraude noemt de commissie "de wetenschappelijke kritiek en houding die op alle fronten ernstig heeft gefaald".

Harde klap

Hoe te reageren op deze oorwassing? Op de negende verdieping van het Spinozagebouw, het huis van de Nijmeegse sociaal psychologen, is de klap hard aangekomen, net als elders. Wereldwijd gaan mails en berichten rond over de fraudezaak, ook met aanbevelingen voor een verbetering van de onderzoekscultuur. De vereniging van sociaal psychologen in Nederland (Aspo) geeft in een korte verklaring op haar website aan dat zij de aanbevelingen van Levelt overneemt en verder gaat uitwerken.

Aspo-voorzitter Daniel Wigboldus, hoogleraar in Nijmegen, hoopt binnenkort in een persoonlijk onderhoud met Levelt preciezer te vernemen wat er niet in de haak is met de onderzoekscultuur. "Deze kwestie roept op tot reflectie en dat is heel goed. Internationaal vindt nu een zinnige discussie plaats over bijvoorbeeld de voors en tegens van het delen van data."

De dataverzameling noemt Levelt in zijn rapport de achilleshiel van het vakgebied. Hij roept op om bij alle artikelen duidelijk te vermelden hoe en waar de data zijn verzameld. Bovendien moeten ze ten minste vijf jaar gearchiveerd blijven om beschikbaar te zijn voor collega-onderzoekers, een regel die overigens al bestaat. En: "Veel meer dan usance is in de psychologische onderzoekspraktijk, moet onderzoeksreplacatie gaan behoren tot het basisinstrumentarium van de discipline."

Mores

Daniel Wigboldus is tien dagen na het verschijnen van het rapport-Levelt nog nauwelijks gekomen van de schrik. "Hoe is het toch mogelijk dat een hoogleraar met een stapel vragenlijsten in de achterbak van zijn auto zogenaamd op bezoek gaat bij scholen, om vervolgens tot ingevulde lijsten te komen die volledig zijn verzonnen", zo wijst hij op een van de pijnlijke details in het rapport. "Het solistisch optreden van Stapel valt ver buiten de gangbare orde in ons vakgebied", zegt Wigboldus. Hij wijst op de mores in het Nijmeegs onderzoeksinstituut waarbinnen de sociaal psychologen opereren, waar elk promotieonderzoek steevast door minimaal twee mensen wordt begeleid. Dat neemt niet weg dat Aspo aanvullende maatregelen zal gaan bespreken. Als voorbeeld noemt Wigboldus het expliciet maken van de dataverzameling in een wetenschappelijke publicatie. "Maak duidelijk waar de dataverzameling heeft plaatsgevonden en wanneer en noem de mensen die erbij betrokken zijn. Dat is een eenvoudige maatregel om het onderzoek beter controleerbaar te maken. Iemand van kwade wil kan zo minder makkelijk over de schreef gaan."

DE KWES TIE

HET ON DER ZOEK

Het valt wel mee met de invloed van Facebook en Twitter op het succes van bewegingen als Occupy. "Sociale media zijn de vonk, maar de vonk alleen is niet voldoende", zegt politicoloog Kristof Jacobs, die onderzoek doet naar de invloed van nieuwe media. "Juist de oude media zijn nodig om de bal aan het rollen te krijgen."

Nieuwe hype vraagt om oude media

Tekst: Sjoerd Huismans / Fotografie: Bert Beelen

Het is 15 oktober 2011. Het Beursplein in Amsterdam stroomt langzaam vol met mensen, die felgekleurde tentjes opzetten. Er zijn spandoeken met teksten als 'Nee tegen hebzucht en machtswellust!' en 'Stop de VOC-mentaliteit'. Wie zijn deze mensen? Omwille van welk hoger doel trotseren zij hier de herfstkou? Het zijn demonstranten van het Occupy-protest, dat zich wereldwijd uitbreidt. Occupy Wall Street is al sinds 17 september in New York aanwezig om te protesteren tegen de accumulatie van geld en macht in de top van de financiële sector. De demonstranten vertegenwoordigen '99 procent van de bevolking die in opstand komt tegen één procent', zoals de beweging het zelf uitdrukt. Kenmerkend voor de beweging is het gebruik van sociale, of 'nieuwe' media, zoals Facebook en Twitter, om demonstranten te mobiliseren. Kristof Jacobs, politicoloog aan de Radboud Universiteit, is een veelgevraagde gast om de beweging te duiden.

Police Brutality

"Het is grotendeels oude wijn in nieuwe zakken", zegt Jacobs in zijn werkkamer aan de Thomas van Aquinostraat over het Occupy-protest. "De wortels liggen duidelijk in de anti-globaliseringsbeweging." Zo worden in Italië bestaande protesten tegen Berlusconi nu opeens Occupy-protesten."

Occupy in New York was aanvankelijk weinig succesvol. Jacobs spreekt zelfs van een flop. Via sociale media werden demonstranten opgeroepen om naar Bowling Green Park in

Manhattan te komen. De initiatiefnemers hoopten op twintigduizend mensen. Er kwamen er tweeduizend. Na twee weken trokken de overblijvers – inmiddels niet meer dan duizend demonstranten – naar Brooklyn Bridge. Vanaf dat moment kwamen er steeds meer mensen bij en werd het onderwerp van Occupy breder dan een anti-globaliseringsbeweging. "Het werd opeens een *media event*. Brooklyn Bridge is een prachtige locatie en ligt erg centraal. Bovendien begon de politie uit het niets demonstranten te arresteren. Beelden van deze *police brutality* zijn natuurlijk geweldig mooi voer voor de media: vreedzame demonstranten die worden weggesleept. Dat is waar de media naar zoeken." De traditionele media, de kranten en de televisie, berichtten nu ook volop over het Occupy-protest. En dat trok allerlei nieuwe demonstranten aan. Jacobs: "Sociale media zijn de vonk, maar de vonk alleen is niet voldoende. Je hebt de oude media nodig om andere mensen te bereiken dan de *usual suspects*, de mensen die toch al overtuigd zijn."

Oude media

Dat het zo werkt – nieuwe media hebben voornamelijk een indirect effect – ontdekte Jacobs al eerder. Hij vond hiervoor aanwijzingen in het onderzoek naar nieuwe media en verkiezingen, dat hij samen met collega Niels Spierings – ook politicoloog aan de Radboud Universiteit – uitvoert. Jacobs benadrukt dat het gaat om lopend onderzoek: "We zijn nog bezig met de paper." Jacobs en Spierings onderzoeken de Tweede Kamerverkiezingen van 2010, met gegevens van het onderzoeksbureau Politiek Online. Kan het

Kristof Jacobs
bij Occupy Nijmegen
(Valkhof)

VOORKEURSTEMMEN VOOR TWITTERENDE POLITICI

	Aantal volgende journalisten	Voorkeurstemmen
FEMKE HALSEMA	122374	15
ALEXANDER PECHTOLD	85707	14
BORIS VAN DER HAM	29376	14
DIEDERIK SAMSOM	24482	12
MAXIME VERHAGEN	64295	11
MEI LI VOS	14633	11
MARTIJN VAN DAM	7149	11
ANDRÉ ROUVOET	21724	10
JAN KEES DE JAGER	30713	10
INEKE VAN GENT	9370	10
AHMED MARCOUCH	9175	10
PIETER OMTZIGT	2906	10
JACK DE VRIES	24228	10
PAUL DE KROM	4214	10

aantal voorkeurstemmen van een kandidaat worden verklaard door zijn of haar gebruik van sociale media? Om dat uit te vinden, zochten Jacobs en Spierings per kandidaat uit hoeveel volgers hij of zij heeft op Twitter en hoeveel vrienden op Hyves. Vervolgens onderzochten ze of het aantal volgers en vrienden invloed heeft op het aantal voorkeurstemmen dat de kandidaat krijgt. De politicologen vonden een klein

effect: per volger of vriend krijgt de kandidaat een paar voorkeurstemmen meer.

Maar het gevonden effect hangt wel sterk samen met de bekendheid die de kandidaat toch al heeft. Jacobs: "Als je gaat controleren voor bekendheid valt veel van het effect weg." Alleen bekende kandidaten worden gevolgd, onbekende kandidaten niet, op wat vrienden en familie na.

Ook de 'oude' media zijn meegenomen in het onderzoek. Veel journalisten zijn actief op Twitter, want: "Een tweet bestaat uit 140 tekens. Precies de *onliner* die een journalist wil hebben." De onderzoekers wilden weten door hoeveel journalisten de kandidaten tijdens de campagne werden gevolgd op Twitter. Daarvoor kregen ze van Politiek Online een lijst met de vijftien meest prominente Twittergebruikers onder journalisten. Voor elke kandidaat zocht Politiek Online uit hoeveel van deze twitterende journalisten hem of haar volgden. Kandidaten konden zodoende een score van nul tot vijftien halen. Ook hielden Jacobs en Spierings bij hoeveel krantenartikelen er tijdens de campagneperiode over de kandidaten verschenen. Het aantal journalisten dat de kandidaat volgt doet er mogelijk toe, verwacht Jacobs. "Onze hypothese is dat het causale mechanisme als volgt werkt: nieuwe media hebben een impact op het aantal artikelen dat gepubliceerd wordt, *via* het aantal journalisten dat de kandidaat volgt." Met een metafoer verduidelijkt Jacobs zijn hypothese: wat al stond is het huis van de oude media. De nieuwe media zijn een extra deur om in het huis te komen: "Die tweets zijn een manier om de kolommen in de krant te halen."

Sneeuwbal

Volgens de politicoloog is hetzelfde mechanisme aan de gang bij de Occupy-beweging, die pas echt van de grond kwam toen de oude media erover gingen berichten. "Het is nog niet wetenschappelijk hard gemaakt", nuanceert hij. "Maar er zijn andere aanwijzingen. Je zag het ook bij de Egyptische protesten. Al Jazeera kreeg via tweets lucht van de demonstraties. Vanaf het moment dat zij gingen uitzenden, werd het groot."

Wat verwacht de politicoloog van Occupy? Heeft de beweging de potentie om veranderingen in gang te zetten? Jacobs is voorzichtig: "Politicologen, net als de meeste sociaal wetenschappers, kunnen niet voorspellen. We hebben hier te maken met mensen, niet met natuurwetten. De Nederlandse media hebben me al vijf keer gevraagd te voorspellen wanneer België, mijn moederland, een nieuwe regering zal hebben. Vijf keer zat ik er compleet naast."

De vraag naar Jacobs' persoonlijke inschatting van de invloed van Occupy, beantwoordt hij met, wederom, een metafoer: "Het is een sneeuwbal, die nog niet zo groot is. Komt die sneeuwbal tegen een boom aan of rolt hij door?" In Amerika blijft hij nog wel even rollen, denkt Jacobs. "Dat ligt aan de structuur van de welvaartsstaat, het sociale vangnet is er minder sterk. De werkloosheid is er groter, er zijn gewoon veel meer problemen." Ook in landen als Spanje en Griekenland blijft de beweging wellicht groot, maar in Nederland valt het volgens Jacobs allemaal wel mee. "Ondanks wat de regering Rutte allemaal beweert, is Nederland geen land in crisis. Ik denk niet dat het hier zo'n vaart zal lopen." *

Weinig steun voor vluchtelingstudenten

SOLID

ru_student

Wel solidair met vluchteling-
student. maar nu eerst filmpje
pikken bij #lux en dan eten bij
@moeders voor vakantie begint.

ARITEIT

GEEN TIJD

Vluchtelingen als Mauro en Sahar konden in de jaren zestig rekenen op grote steun van studenten. Maar tegenwoordig staat de vluchteling er vaak alleen voor. "De student van nu is een stuk minder betrokken."

Tekst: Joep Sistermanns / Illustratie: Miesjel van Gerwen / Fotografie: Dick van Aalst

Het Nederlandse vluchtelingenbeleid is de laatste tijd een *hot issue*. Na het Afghaanse meisje Sahar, was het nu de achttienjarige Mauro die de discussie deed oplaaien. De Nederlandse regering zou zich onmenselijk opstellen; de beleidsvoering is glashard.

Maar dat het vroeger anders was, is allesbehalve waar, zegt Kees Bleichrodt, directeur van het Universitair Asiel Fonds (UAF): "Het is een sprookje dat vluchtelingen in de jaren veertig en vijftig zo welkom waren in Nederland. Ook toen was de Nederlandse regering er als de dood voor overspoeld te worden door vluchtelingen. In die zin is het beleid heel consistent: afschrikken, niet laten blijken dat ze welkom zijn, en bij behandeling kijken of er niet een reden te vinden is om iemand alsnog uit te zetten. 'We zijn al het dichtstbevolkte land ter wereld!', werd gesputterd. Terwijl er toen maar acht miljoen mensen in Nederland woonden!"

Voor de rijksoverheid heeft zich altijd terughoudend opgesteld naar vluchtelingen. Initiatieven om vluchtelingen te beschermen kwamen van de burgers, vooral van studenten. Zo speelden studenten een belangrijke rol bij de ontstaansgeschiedenis van het UAF. Aanleiding voor de oprichting was een communistische staatsgreep in voormalig Tsjecho-Slowakije in 1948. Men sloeg studentendemonstraties neer en tegenstanders van het nieuwe bewind mochten de universiteit niet meer binnen. De Nederlandse studentengemeenschap reageerde meteen: 11.529 studenten tekenden een petitie, duizenden mensen protesteerden in de Utrechtse Jaarbeurs en ruim de helft van de Amsterdamse studentenpopulatie kwam bijeen in het Concertgebouw. De Amsterdamse rector magnificus ging hierop over tot oprichting van het UAF.

Geen duidelijke vijand

"Ik denk dat we het engagement van toen moe-

'HET IS EEN
SPROOKJE DAT
VLUCHTELINGEN
IN DE JAREN
VEERTIG EN
VIJFTIG ZO
WELKOM WAREN
IN NEDERLAND'

HANY ZAÏN (34) VLUCHTTE IN 2001 VANUIT SUDAN NAAR NEDERLAND. HIJ IS DIT JAAR BEGONNEN AAN ZIJN MASTER ISLAM EN ARABISCH.

"Het begin hier was moeilijk. We kwamen uit een onzekere situatie in Sudan, in een onzekere situatie in Nederland. Je weet niet wat de toekomst zal brengen. Maar na verloop van tijd leer je dingen. Ik stelde mezelf een doel: ik wilde op niveau werken en mijn eigen geld verdienen. Ik vroeg mezelf af: wat moet ik doen om dat doel te bereiken? Dat bleek nog niet zo eenvoudig. Eén van de moeilijkste dingen waar ik tegenaan liep, was dat de opleiding die ik Sudan

gedaan heb, hier lager gewaardeerd werd. Daarom ben ik in 2010 begonnen aan de Radboud Universiteit. Ik heb een verkort traject gedaan. Na een aantal bachelorvakken mocht ik dit collegejaar mijn master gaan doen. Ik doe alles in het Nederlands. Ja, daar ben ik veel extra tijd aan kwijt. Een speciale behandeling wil ik niet: ik wil bewijzen dat ik het kan. Het vluchtelingenbeleid moet opener, vind ik. Dankzij de media denken andere landen dat Nederland het liefst geen

vluchteling meer toelaat. Het lijkt soms wel alsof we een muur willen bouwen om ons land. Terwijl heel veel Nederlanders het daar helemaal niet mee eens zijn. Na mijn afstuderen wil ik zo snel mogelijk aan het werk en genieten van het leven. Over tien jaar heb ik een leuke baan, een vrouw en kinderen. Wat dat betreft heb ik geen grote plannen. Thuis komen van het werk, lekker met het gezin op de bank zitten en de krant lezen. Geluk hoeft niet ingewikkeld te zijn."

ten zien in de sfeer van de Koude Oorlog: de Oost-West-tegenstelling", zegt Kees Bleichrodt. "De wereld was bipolair: je had goed en fout. Dat beheerste het hele maatschappelijke en politieke debat. Nu heb je conflicten in Afrika, het Midden-Oosten, de veronderstelde dreiging vanuit de islam. Er zijn heel andere, meer ingewikkelde politieke verhoudingen. Er is geen duidelijke vijand meer. Dat beïnvloedt de houding van de Nederlandse student, denk ik. De student van nu is een stuk minder betrokken bij het lot van medestudenten elders dan zestig jaar geleden."

En dat terwijl de wereld sindsdien veel kleiner is geworden: via blogs, Facebook en Twitter kunnen we alle oorlogen, opstanden en demonstraties op de voet volgen. In die zin zou je juist betrokkenheid van Nederlandse studenten verwachten, stelt Bleichrodt. "Wat er nu gebeurt in Syrië is toch verschrikkelijk? Waarom zijn studenten hier dan niet solidair met die in Damascus? Ze hebben daar geen enkele vrijheid."

Ashley Terlouw, hoogleraar Rechtssociologie in Nijmegen en bestuurslid van het Centrum voor Migratierecht, maakt zich ook zorgen om de passieve houding van studenten. "De studiedruk speelt natuurlijk een rol. Studenten moeten hun tentamens halen, er is geen tijd meer voor nevenactiviteiten. Dat is begrijpelijk, in het licht van de dreigende boetes. Maar er lijkt ook minder aandacht te zijn voor de vluchtelingenproblematiek. Terwijl je op zoveel manieren iets kan doen!"

Geld geven is één van de manieren om medestudenten te helpen. Demonstreren of autoriteiten aanschrijven kan ook. Maar heeft dat zin? Op de Dam gaan roepen dat mensen het kilometers ver weg slecht hebben? Bleichrodt snapt de sceptici. "Dat zal inderdaad niet altijd even veel effect hebben. Maar er zijn ook nieuwe vormen van actie voeren. Veel Europese bedrijven doen zaken met die boef van een Assad (de dictator van Syrië, red.) Als al die bedrijven de handel met Syrië boycotten, zijn Assads oliebronnen ineens een stuk minder

IN NEDERLAND STUDEREN OP DIT MOMENT RUIM 3230 VLUCHTELINGSTUDENTEN MET FINANCIËLE STEUN VAN HET UNIVERSITAIR ASIEL FONDS (UAF). VAN HEN VOLGT 38 PROCENT EEN STUDIE OP UNIVERSITAIR NIVEAU, 47 PROCENT OP HBO-NIVEAU EN 15 PROCENT OP MBO-NIVEAU. DE MEESTE VLUCHTELINGSTUDENTEN KOMEN UIT IRAK, IRAN EN AFGHANISTAN.

waard. Je zou als student dus bedrijven kunnen benaderen. Of organiseer uitwisselingen met de universiteit van Damascus, zodat die mensen kunnen kennismaken met onze democratie. De mogelijkheden zijn legio.”

Op kleinere schaal kan de student ook iets bijdragen. Per jaar komen zo'n tienduizend vluchtelingen naar Nederland. Sommige van hen gaan hier studeren, de zogenaamde vluchtelingstudenten. Bleichrodt: “Toon je geïnteresseerd in je medestudenten als dat vluchtelingen blijken te zijn. Bij mensen die afkomstig zijn uit Iran, Sudan of Somalië is de kans groot dat ze zijn gevlucht. Ga eens een gesprek aan met hen: het zijn de kleine dingen die het doen. Vraag eens naar hun achtergrond. Je kunt ze wegwijs maken op de universiteit, in een onderwijssysteem dat hen onbekend is. In een land als Afghanistan is alles heel anders! Hele simpele dingen als man-vrouwrelaties: in heel veel landen wordt nog gescheiden onderwijs gegeven. Toon daar begrip voor, maar leg ook uit hoe het hier gaat.”

Veel te lang

Student of niet: de toetsing of iemand vluchteling is, is voor iedereen dezelfde. Hoogopgeleiden komen niet makkelijker door de test heen. Er kunnen jaren verstrijken, zonder dat een vluchtelingstudent weet waar hij aan toe is. Als een asielzoeker de vluchtelingenstatus heeft mag hij de arbeidsmarkt op. Heeft hij die status niet, dan mag hij alleen 'kortdurend werk' doen, maximaal 24 weken per jaar. Een asielzoeker mag gaan studeren in Nederland, maar hier geldt: zonder vluchtelingenstatus geen studiefinanciering. Daar komt bij dat het een lastige keuze is om te gaan studeren, als het niet zeker is of je de studie wel mag afmaken in Nederland. In dit soort gevallen helpt het UAF. Het fonds financiert boeken en collegegeld, zodat vluchtelingen toch aan hun toekomst kunnen werken. Zodra de vluchtelingstudent is afgestudeerd, moet hij of zij de rentedragende lening terugbetalen. Zestig procent is een gift, veertig procent moet worden afgelost.

MAI MACROOMY (43) VLUCHTTE IN 2005 VANUIT IRAK NAAR NEDERLAND. ZE STUDEERT GENEESKUNDE EN LOOPT CO-SCHAPPEN.

“In Nederland was alles anders. Ik kwam aan in de zomer, maar toen was het koud en het regende. Ik vond de huizen heel mooi, maar ze zagen er allemaal hetzelfde uit, zoals in cartoons. In Nederland heb je heel veel vrijheden, dat vond ik bijzonder. In Irak mogen vrouwen wel werken, zelfs topfuncties hebben, maar er zijn ook heel veel dingen die we niet mogen. Met vriendinnen een wijntje drinken op het terras bijvoorbeeld. Ik zag het nieuwe leven in Nederland wel zitten.

Ik heb in één jaar Nederlands geleerd. Daarna was het zaak dat mijn diploma werd erkend. In Irak had ik geneeskunde al afgerond – ik werkte al jaren als arts – maar in Nederland werd mijn Irakese opleiding niet erkend. Ik moest eerst enkele examens halen om mijn theoretische kennis te tonen. Dat is gelukt. Ondanks mijn ervaring loop ik nu co-schappen, want in Irak werken anders. Ik weet niet of ik straks snel een baan vind. In Irak had ik me gespecialiseerd in anesthesie, dat zou ik hier ook wil-

len doen. Maar veel werkgevers hebben het idee dat buitenlanders die minder goed Nederlands spreken, hun functie minder goed kunnen uitvoeren. Of ik ooit terug wil? Dat vind ik een moeilijke vraag. Ik heb nog wel familie wonen in Irak, maar ik weet niet of het daar veilig is over vijf jaar. Bovendien heb ik dan hier een leven opgebouwd dat ik dan weer achter zou moeten laten. En voor een tweede keer helemaal opnieuw beginnen, dat weet ik zo net nog niet.”

KARAPET KARAPETYAN (29) VLUCHTTE IN 1998 VANUIT ARMENIË NAAR NEDERLAND. AFGELOPEN ZOMER STUDEERDE HIJ AF AAN DE RECHTENFACULTEIT.

Bleichrodt vindt dat de huidige procedure voor een asielzoeker veel te lang duurt en pleit voor een 'positieve termijnsanctie': "Dat is in het gewone bestuursrecht heel gangbaar. Als je een schutting in je tuin wilt zetten, of een dakkapel wilt bouwen, dan vraag je een vergunning aan. Binnen een aantal weken dien je dan een antwoord te hebben gekregen. Zo niet, dan mag je alsnog gaan bouwen. Maar als het over asielzoekers gaat duurt het veel langer en mogen de personen in kwestie bijna niets doen. Een mensenleven is toch belangrijker dan een dakkapel? Wij pleiten al sinds 2007 voor een beslissing binnen drie jaar. Daarmee voorkom je ellendige situaties zoals bij Sahar en Mauro, die na tien jaar nog niet weten waar ze aan toe zijn. Vluchtelingen willen participeren, niet een beetje sjoelen en tafeltennissen in een asielzoekerscentrum."

Voor vluchtelingstudenten geldt dit al helemaal. Een studie in Nederland zien zij vaak als een laatste kans om hun droom waar te maken. Om het vak, dat ze in hun moederland al gekozen hebben, alsnog te kunnen uitoefenen. "Ze gaan er dan ook helemaal voor", stelt de UAF-directeur. "Gordijnen dicht, cassette recorder mee naar college en die 's avonds af luisteren. Niet netwerken, geen lid zijn van een studentenvereniging, niet in de kroeg zitten. Leren, leren, leren. Ze hebben natuurlijk een taalachterstand, dus ze hebben al hun tijd nodig om de leerstof te verwerken, zeker in de beginfase. Als ze uiteindelijk zijn afgestudeerd, weten ze nog niet hoe de samenleving in elkaar zit. In feite is het probleem dat ze té ijverig zijn. De gemiddelde student doet naast zijn studie een hoop andere dingen. Vluchtelingstudenten vaak niet."

Een gebrek aan kennis van de Nederlandse maatschappij wordt pijnlijk duidelijk op het moment dat een vluchtelingstudent klaar is met studeren. Hoe moet je een cv opstellen? Hoe belangrijk is een stage eigenlijk in Nederland? Hoe moet je je in een sollicitatiegesprek

"Na drie jaar in Nederland mocht ik instromen in 4 VWO. Ik was daar heel blij mee. Ik was me echter ook bewust van mijn achterstand, op alle fronten. De Nederlandse taal, de cultuur, de maatschappij. Die achterstand motiveerde me om nog harder te werken. Ik haalde mijn diploma met goede cijfers. Met een beurs van het UAF ging ik daarna rechten studeren aan de Radboud Universiteit. Ik haalde mijn propedeuse cum laude en werd geselecteerd voor de onderzoeksmaster Onderneming & Recht. Iedere vluchteling die de kans

krijgt om alsnog iets van zijn leven te maken, gaat er honderd procent voor. Wij zijn gemotiveerder dan de meeste Nederlanders, juist omdat we uit een uitzichtloze situatie komen. Als iemand je alsnog een toekomst biedt en vertrouwen schenkt, wil je niet teleurstellen. Die motivatie zie je ook in mijn sport: kickboksen. In 2006 ben ik Nederlands kampioen geworden in mijn klasse. Van mijn Nederlandse medestudenten heb ik veel hulp gehad. Samen studeren, tentamens voorbereiden, vooral praktische dingen. Maar buiten

de universiteit zag ik hen niet zoveel. Ik was óf aan het studeren, óf aan het sporten. Dat merk ik nu wel. Hoewel ik best goed geïntegreerd ben, heb ik een aantal dingen niet meegekregen: het belang van netwerken bijvoorbeeld. Ik heb inmiddels een paar sollicitatiegesprekken achter de rug, maar ik heb nog geen baan. De meeste bedrijven zijn nu heel terughoudend in het aannemen van mensen. Maar ik ben optimistisch. Het liefst ga ik de advocatuur in, als het kan op internationaal niveau."

opstellen? Tot voor kort zaten heel wat vluchtelingstudenten na het behalen van hun diploma daarom hele dagen op de bank. Maar het gaat beter sinds het UAF een eigen arbeidsbureau is begonnen: Job Support: "We zorgen dat vluchtelingstudenten zich goed kunnen manifesteren op de arbeidsmarkt. Uiteindelijk moeten ze het immers op eigen kracht gaan doen." *

Met ontslag bedreigd

SINDS JAAR EN DAG WERKEN ER MENSEN MET EEN BANENSUBSIDIE AAN DE UNIVERSITEIT. NU DE GEMEENTE DE STEKKER UIT DE SUBSIDIËRING TREKT, WORDEN ZIJ MET ONTSLAG BEDREIGD. IS DE UNIVERSITEIT MOREEL VERPLICHT DE **BANENPOOLERS** ONDER HAAR HOEDE TE NEMEN? VOX PEILDE DE MENING VAN BETROKKENEN.

Tekst: Paul van den Broek / Foto: Dick van Aalst

Het college van bestuur, in een brief aan de medezeggenschap die zich deze maand buigt over de banenpoolers: "Dat de gemeente Nijmegen heeft besloten de subsidiëring van deze groep kwetsbare medewerkers te beëindigen, is hard voor de betrokkenen, maar een direct gevolg van politieke besluitvorming buiten verantwoordelijkheid van de universiteit. De Radboud Universiteit kan en wil deze verantwoordelijkheid niet van de gemeente overnemen. Dat neemt niet weg dat wij ons blijven inspannen om deze mensen toe te leiden naar regulier werk. Omdat het additionele (niet structurele) werkzaamheden zijn waar geen financiering voor is, zien de faculteiten en clusters geen mogelijkheid deze mensen in dienst te nemen."

Henk de Jager, voorzitter van de OR: "Hoewel de universiteit juridisch gezien geen verantwoordelijkheid heeft voor voortzetting van de arbeidscontracten, heeft ze wel een sociale verantwoordelijkheid. De discussie of je na verloop van langere tijd nog kunt spreken van additionele activiteiten, is vanuit dat gezichtspunt minder relevant. Je raakt ook dan snel in de (regeltjes)discussie verzeild, wie of wat daar dan weer verantwoordelijk voor is. Uiteindelijk gaat het erom dat deze collega's, die al langere tijd aan de universiteit werken en die daar zinvol werk doen, dat kunnen blijven doen."

Jan ter Laak, een van de banenpoolers (zie foto), werkzaam op het documentatiecentrum van het CICAM (studiecentrum voor vredesvraagstukken): "Dit is een kafkaëske situatie. Iedereen wijst naar elkaar en niemand toont het lef om verantwoordelijkheid te nemen. Ik vind dat de universiteit iets moet doen. Ik werk hier al 26 jaar en hoewel de banenpool bedoeld was om mensen te laten doorstromen naar regulier werk, is dat nooit gebeurd. Daar had de universiteit zelf baat bij, omdat ze zo de beschikking had over goedkope arbeidskrachten. Nu de regeling stopt, kan ze niet zomaar haar handen ervan aftrekken. Ik begeleid hier ook studenten en medewerkers, sta journalisten te woord en redigeer teksten. En dat heet allemaal additioneel werk? Mijn baan kost 30.000 euro per jaar. Waar praten we over?"

Willemijn Verkoren, hoofd van het CICAM: "Het is vooral de gemeente die de banenpoolers lelijk in de kou laat staan, maar dat neemt niet weg dat de universiteit meer kan doen. Na al die jaren van loyaliteit aan de universiteit zou dat wel passen. Hierbij hoeft niet per se te worden gedacht aan het bieden van een volledige aanstelling. De universiteit kan ook de moeite nemen om met gemeente en UWV in gesprek te treden over bijvoorbeeld een deeltijdregeling. Als Jan vertrekt moet ons documentatiecentrum sluiten en dat zou een adering zijn op het gebied van de maatschappelijke dienstverlening."

Max Visser (voorzitter Onderdeelcommissie Managementfaculteit): "Misschien is er geen formele verplichting, maar er is toch zeker sprake van een morele verplichting jegens deze mensen. Het is te gemakkelijk om deze door te schuiven naar de betrokken faculteiten, die zich overigens dan ook weer erg gemakkelijk verschuilen achter het CvB. Tientallen jaren profiteren van deze 'gesubsidiëerde' medewerkers en als de (gemeentelijke) subsidie wegvalt, zelf geen verantwoordelijkheid voelen, zien wij in ieder geval als weinig zorgvuldig handelen. En waarom zou je een documentatiecentrum willen opheffen dat al sinds 1985 met succes wordt beheerd en door velen wordt bezocht. Het CICAM heeft een zeer succesvolle masteropleiding en vele actuele vakken die populair zijn bij studenten van diverse studierichtingen."

SPEULUW

JOOST DEKKERS (27) **STUDIE:**
NÉT ALUMNUS ALGEMENE
CULTUURWETENSCHAPPEN
INSTRUMENT: SYNTHESIZER EN
PIANO

JONI VAN DER LEEUW (23)
STUDIE: ZESDEJAARS
SOCIOLOGIE
INSTRUMENT: GITAAR EN ZANG

ANNE-BETH VELS (21) **STUDIE:**
DERDEJAARS AAN HET
CONSERVATORIUM IN ARNHEM
INSTRUMENT: ZANG

JASPER TIMMERMANS (26)
STUDIE: ZEVENDEJAARS
SOCIOLOGIE
INSTRUMENT: PERCUSSIE

TIMO PISART (22)
STUDIE: VIJFDEJAARS
PSYCHOLOGIE
INSTRUMENT: GITAAR,
BANJO EN UKELELE

UUUUAH!

Dromerige folkliedjes die zo nu en dan ontsporen in een muur van rauw muziekgeweld. In de tweede aflevering van deze serie duikt Vox diep in de muziek met de vijf studenten van indie-formatie OIIO. "Niets is zo extatisch als het moment waarop je samen opeens een liedje hebt gemaakt."

DEEL 2/ MUZIEK
HET STUDIEJAAR
VAN OIIO

Tekst: Sjoerd Huisman
Foto's: Erik van 't Hullenaar

Het is tien over zeven 's avonds als Joni en Timo de stationshal van Amersfoort binnenlopen. De zanger en de gitarist van OIIO komen net uit Utrecht, waar de band gisteren speelde. "De rest komt met de auto, maar wij pasten er niet meer bij. Vanwege al die spullen, hè?" Vanavond staat de Popronde van Amersfoort op het programma. OIIO speelt in Café Onder de Linde op de Appelmarkt. Helaas weten de mannen de weg niet. In een stille woonwijk lopen ze een paar verklede kinderen tegen het lijf. Het is vanavond Halloween. Een jongetje is verkleed als clown, de horrorvariant. Onder het pak gaat een allervriendelijkst kereltje schuil: "Nou, je gaat de volgende links, dan loop je die weg uit en dan kom je er vanzelf."

Friet en kebab

De Popronde is al in volle gang. Overal in de stad spelen bandjes, hangen posters en worden podia opgebouwd. De smalle straten van het centrum worden geblokkeerd door tourbusjes. De oude, Duitse *feuerwehr*-bus van funk/hiphopformatie F.O.O.B. springt het meest in het oog.

Café Onder de Linde blijkt een sfeervolle, oude kroeg. Het is er nog niet druk. Op een groot scherm zien de stamgasten Roda JC kansloos verliezen van Ajax. Joni drinkt een biertje, Timo koffie: "Ik ben nog niet helemaal wakker." Joost en Jasper komen binnen. "Moeilijk parkeren hier", vindt Jasper. Hij is vandaag chauf-

feur. In de band neemt Jasper de percussie voor zijn rekening. "Ik heb een aangeboren liefde voor ritme. Heb praktisch altijd een ritme in mijn hoofd. Zit constant ergens op te tikken en als dat niet kan, maak ik een ritme met mijn kaak. Dat is altijd zo geweest."

Geen van de bandleden heeft gegeten. Een friettent biedt uitkomst. Terwijl ze wachten op de bestelling discussiëren de jongens over reggaeband UB40, die op de achtergrond klinkt. "Mijn ouders hadden dit altijd opstaan. Het is eigenlijk best oké!", houdt Joost vol, ondanks de sceptische houding van de anderen.

Terug op het terras van Café Onder de Linde vragen we de bandleden of ze altijd gezamenlijk patat eten voor een optreden. Hoort het bij de voorbereiding? Timo: "We halen regelmatig wat af." Joni: "Vaak vertrekken we rond etenstijd richting een optreden. En dan moet er ook nog worden opgebouwd. Qua tijd is het dan lastig om het anders te doen." Zangeres Anne-Beth komt aanlopen. De mannen complimenteren haar met haar outfit - "Wow hotpants!" - en leggen haar ook de vraag voor. "Ik heb nog nooit zo veel vet gegeten als deze Popronde!", zegt ze.

Zenuwen

Een uur voor aanvang van het optreden vragen we hoe het is met de zenuwen. Joost: "Het valt wel mee. Ik ben alleen nog écht zenuwachtig als er veel mensen zijn die ik ken. Maar tijdens de Popronde spelen we zoveel optredens achter elkaar, dat ik er eigenlijk geen last meer van

heb." Timo: "Gisteren was ik wel zenuwachtig. Ik ben 's ochtends vaak bang dat ik 's avonds een snaar breek ofzo. En ik ga voor een optreden zeker drie keer naar de wc." Joni ook.

Hoewel hij opmerkt dat de voorbereiding sinds het vele optreden in de Popronde steeds soepeler verloopt. "Vorige week hadden we vijf optredens. Maar dat was ons ook wel aan te zien aan het einde van de week. We waren moe!"

De band gaat enthousiast verder: over het leukste optreden dat ze tijdens de Popronde hebben gedaan. "Rotterdam!", klinkt het in koor. Anne-Beth: "Vooraf was er heerlijk voor ons gekookt. We speelden in een heel klein kroegje, op een halve meter van het publiek. Heel knus." Joni: "Eén nummer deden we onversterkt, terwijl ik op de bar stond." Timo: "Dat was het meest spontane optreden tot nu toe. Na afloop zijn we met z'n allen bier gaan drinken. Om het te vieren. We werden straalbezopen, waren in een euforische stemming. Onderweg naar ons logeeraadres klommen we in alles wat we tegenkwamen." Volgens Timo is optreden "één grote adrenalinestoot". Alles is leuk, vindt de gitarist. "Inpakken, er naartoe rijden, opbouwen. En de biertjes en de ontlasting na afloop natuurlijk." Vaak rijdt OIIO na een optreden gauw terug naar Nijmegen. Timo: "Dan drinken we in Nijmegen nog een biertje. Hoeven we niet meer te rijden."

De bandleden vinden dat Joni het beste is in popliedjes schrijven. Als de rest zich dreigt te verliezen in het experiment, zorgt Joni ervoor dat het niet uit de bocht vliegt. Joni: "Timo en

'ONTZETTEND LEUK DIE POPRONDE, MAAR DIT BESTAAN HOUD IK GEEN JAAR MEER VOL'

ik beginnen wat te tokkelen op de gitaar en neuriën daar overheen, tot de muziek vastigheid krijgt. Ik ga er thuis mee verder en verzin de tekst. En dan is er opeens een liedje." Joni schrijft niet alleen, hij neemt ook gitaar en zang voor zijn rekening. "Van jongs af aan wilde ik gitaar spelen. Ik weet niet meer precies waarom. Iedereen op de basisschool speelde blokfluit; mij leek gitaar spelen wel stoer. Toen ik een jaar of negen was, ben ik er mee begonnen. Tot mijn vijftiende had ik les. Toen kocht ik een elektrische gitaar en ging ik in bandjes spelen. Ik wilde muziek maken als die van de Red Hot Chili Peppers." Toen zijn bandje op een bepaald moment zonder zanger kwam te zitten, is hij ook gaan zingen. "Ik speelde op mijn kamer *Wonderwall* van Oasis en voor het eerst zong ik daarbij. Ik geloof niet dat dat meteen een groot succes was, maar op dat moment zag ik wél voor het eerst hoe zulke liedjes in elkaar zitten. Een *eye opener*."

SPELUUUUUH!

Over een half uur speelt OIIO en het is nog altijd niet erg druk in Café Onder de Linde. Volgens de band is dat normaal in de Popronde: het publiek – meestal tussen dertig en honderd-dertig man – komt vaak pas nét voor een concert binnen. De bandleiden moeten gaan opbouwen. Geroutineerd worden kabels gelegd, gitaren ingeplugd, het drumstel opgebouwd en synthesizers aangesloten. Timo sluit zijn effectpedalen aan. "Ik speel zoveel mogelijk met effecten. Ik vermijd graag de standaardlickjes die negen van de tien gitaristen spelen. In plaats daarvan gebruik ik echo, modulatie-effecten en maak ik rare klanken op gitaaronderdelen die daar niet voor zijn bedoeld." Timo

speelt al sinds zijn twaalfde. "Ik heb het inmiddels zó in de vingers. Zo zal ik nooit meer een ander instrument kunnen leren bespelen." Hij houdt van zijn snaarinstrument. "Het is melodisch en tegelijk heel fysiek – je slaát de snaren aan. Dat maakt de gitaar zo bijzonder." Timo schrijft ook graag. "Niets is zo extatisch als dat moment waarop je samen opeens een liedje hebt gemaakt." Dat beaamt Joost. "Dan hangt er iets ongrijpbaars in de lucht. Je weet allemaal dat het er is, maar het is zoeken. En dan opeens heb je het. We komen los van onszelf, spelen niet meer zomaar wat losse noten, maar alles klikt in elkaar. Er is een liedje. Geweldig!"

Muziek maken is wat de bandleiden het allerliefste doen. Timo: "Als ik kan kiezen tussen een mooie baan met een goed salaris, of als muzikant werken en nauwelijks rondkomen, dan weet ik het wel. Dat laatste." Jasper kijkt moeilijk, maar geeft toch toe. "Ik zou na mijn studie het onderzoek in kunnen. Dat geeft zekerheid. Maar mijn hart ligt bij de muziek. Je kunt er iets mee overbrengen op je publiek: sfeer of een stemming. Mensen worden blij van muziek, of juist verdrietig. Het is echt en puur. Heel bijzonder."

Het is wachten tot de show begint. Jasper drumt intussen wat mee op de dancehall-reggae van Sean Paul die op de achtergrond klinkt en Timo oefent *Angel of Death* van Slayer op zijn gitaar. Het begint tegen tien te lopen, de tijd waarop OIIO staat aangekondigd in de programmaboekjes. De kroeg stroomt langzaam vol, maar de band moet nog soundchecken. "Het gaat iets uitlopen", zegt Timo tegen het ongeduldige publiek. "SPELUUUUUH!" schreeuwt een man in spijkertenue.

CONCERTAGENDA OIIO

Wanneer:	Waar:	Huiskamer van:
09 december	Bussum	Rolf
16 december	Amsterdam	Isil
17 december	Den Haag	Elma
18 december	Rosmalen	Maria

06 januari	Groningen	
07 januari	Groningen	
21 januari	Rotterdam	Suzan
28 januari	Deventer	Wim
29 januari	Utrecht	Danae

03 februari	Den Bosch	Mathijs
04 februari	Huissen	Jos
11 februari	Rotterdam	Jouke
18 februari	Nijmegen	Jasper

Kaarten voor één van de concerten in de huiskamertour zijn te reserveren via bookings@oiiomusic.nl

Start de show

De band start de show met *Golden Mountains*. Rustig en beheerst laten Anne-Beth en Joni hun zanglijnen op elkaar aansluiten. Joost tovert, schijnbaar onbewogen, psychedelische klanken uit zijn synthesizer. "Mijn ouders beweren dat ik al heel vroeg zei dat ik piano wilde spelen. De meeste kinderen beginnen op een klokkenspel, maar ik wilde direct naar die piano. Ik doe het al zo lang ik me herinner. Het hoort bij mij." Intussen ramt percussionist Jasper er bij vlagen op los, maar op andere momenten zorgt hij voor een zachte, ritmische begeleiding. Het is die dynamiek die de indie-folkliedjes van OIIO kenmerkt. Van rustige, gelaagde stukken met getokkel op de akoestische gitaar als basis, tot geluidsexplosies waar de verschillende lagen samen een muur van geluid vormen. Naast de rustige Joni, Anne-Beth en Joost, is

Timo een podiumbeest. Lange haren wapperen voor zijn gezicht, terwijl hij volledig opgaat in zijn spel. Het publiek, dat wil zeggen het voorste deel, is stil en luistert aandachtig. Achter in de kroeg is er wat rumoer. De mensen achteraan verdelen hun aandacht tussen de band en het grote scherm, dat inmiddels FC Twente-PSV uitzendt. Het wordt steeds drukker. Als een man in het publiek nog maar een halve meter van de zingende Anne-Beth staat, kijkt ze verbaasd op. "Hoi," begroet de man haar droogjes, tot hilariteit van band en publiek. "Dit nummer gaat over goed slapen en vooral over het gebrek eraan", kondigt Joni een volgend nummer aan. "JAAAA!" brult de man in spijkertenuue, die goed op de hoogte blijkt van het oeuvre van OIIO. En dan zit het er al weer op. De band ruimt in recordtempo de set op. Jazzpopband Ape Not Mice moet over een half uurtje beginnen.

BVO'tjes

Een kwartiertje later staan de bandleden bij de achteringang van de kroeg na te praten. "Ging een stuk beter dan gisteren", vinden ze. Anne-Beth rookt een sigaret. Ze heeft geen rituelen vóór een optreden, maar een sigaretje na afloop hoort erbij. "Zeg maar gerust twee of drie!", lacht de rest. Het zal de ontlading zijn. Anne-Beth ziet optreden als een verhaal vertellen. "Het is mijn manier om wat ik te zeggen heb te delen met anderen. Met mijn publiek." Lang geleden begon ze met piano- en gitaarles. Anne-Beth: "Mijn gitaarleraar speelde in Normaal. Zijn verhalen inspireerden me: dat wil ik ook!" Haar zangcarrière begon in de schoolmusical. Daar ontdekte ze hoe graag ze op het podium staat. "Toen ik hoorde van de zangopleiding aan het conservatorium ben ik keihard gaan werken. Vorig jaar ben ik aangenomen en nu wordt die zangcarrière serieus. Ik moet nadenken over mijn toekomst, want wat wil ik hiermee?" Voorlopig is dat zingen in OIIO.

Maar dan moet er wel iets van een doorbraak komen, vindt Joni. "Ontzettend leuk, die Popronde, maar dit bestaan houd ik geen jaar meer vol. Het is zó druk. Dit moet wel ergens toe leiden." Joost: "Het kost zóveel tijd en energie: je moet op- en afbouwen, heen en terug rijden, je bent er het hele weekend aan kwijt." Timo troggelt de kroeg intussen wat gratis 'BVO'tjes' (biertjes voor onderweg – red.) af. Het is tijd voor de terugreis. Anne-Beth rijdt, Joost en Joni trekken hun biertjes open.

Huiskamertour

Op de snelweg vertellen Joni, Joost en Anne-Beth over de plannen van OIIO. Waar wil de band zijn over een jaar? "Komende zomer willen we een mooie plaat maken," zegt Anne-Beth. Verder denken we nog niet, want in een jaar kan veel gebeuren." Natuurlijk hoopt OIIO groter te worden door de Popronde. Doorbreken vinden ze een té groot woord. Joni: "Dat willen we allemaal best wel, maar eerst moet die plaat af." Joost: "We merken wel dat mensen ons wat beginnen te kennen. Dat we laatst in W2 in Den Bosch mochten spelen hebben we te danken aan de Popronde."

Voorlopig heeft OIIO iets veel kleiner op het programma staan. Een show in de huiskamer van Jasper beviel zó goed dat OIIO een akoestische huiskamertour gaat doen. Joni: "Heel intiem. Het publiek zit er bovenop, dus ze horen elk foutje. Eng, maar ook leuk. Er is écht contact." Joost: "Bij een show als die van vanavond is het vechten om de aandacht van het publiek. In de Popronde zijn toeschouwers bezig met: wat is er nog meer en waar is mijn bier?"

Eenmaal terug in Nijmegen moeten de instrumenten naar Jaspers zolderkamer worden gedragen. Daar blijken de bandleden behoorlijk afgemat door weer een weekend Popronde. Na het legen van de laatste BVO'tjes, gaan alleen Timo en Joost nog even naar de Onderbroek om het laatste beetje stoom af te blazen. *

VOLG DE BANDLEDEN VAN OIIO

DIT COLLEGEJAAR
VOLGT VOX OIIO.
HOE VERGAAT HET
DE BANDLEDEN IN
DE MUZIEK EN IN DE
STUDIE? IN VOX 8
(MAART) VRAGEN WE
NAAR DE LIEFDE. ÉN
WE DOORGRONDEN
DE VRIENDSCHAP VAN
DE VIJF: WAT BINDT
DEZE MUZIKANTEN,
BUITEN HUN LIEFDE
VOOR MUZIEK?

MEDEZEGGENSCHAP ACTUEEL

niet zo spannend, wel zo belangrijk

www.radboudnet.nl/medezeggenschap
www.ru.nl/usr

Internationalisering

Internationalisering is een belangrijk speerpunt van de Radboud Universiteit. In de novembercyclus werd de stand van zaken omtrent internationalisering besproken. OR en USR vinden het met name van belang dat het buitenlandverblijf goed wordt ingebed in het curriculum. De USR zal daarom later dit jaar met een notitie komen met concrete aanbevelingen om voor iedereen meer mogelijkheden te bieden voor een buitenlandverblijf.

Gesubsidieerde banen

Acht collega's met een gesubsidieerde baan (WIW- of ID-baan) worden per 1 juli 2012 met ontslag bedreigd, omdat de subsidie op deze banen stopt. Omdat zij formeel niet in dienst van de universiteit zijn, geeft het college aan weinig voor hen te kunnen doen. De GV heeft het college gevraagd om sociale verantwoordelijkheid voor deze collega's te nemen. Het college heeft toegezegd zich actief voor hen in te zetten. De GV volgt het proces op de voet.

Harde Knip

Toekomstige masterstudenten opgelet! Zonder bachelor, geen master. Dit is de strekking van de wettelijke harde knip die de overheid uiterlijk in 2013 gaat invoeren. De Radboud Universiteit gaat iets soepeler met deze wet om, maar er worden wel strenge eisen gesteld aan een student die een master wil volgen. Deze eisen en toekomstige wijzigingen zijn te vinden in de Onderwijs en Examenregeling op de website van jouw opleiding!

Invoering Weblectures

De USR wil dat het opnemen en digitaal beschikbaar stellen van colleges ('weblectures') gemeengoed wordt op de hele universiteit. Weblectures leiden tot betere studieresultaten en weblectures hebben voor docenten ook een meerwaarde. Op veel Nederlandse en prestigieuze buitenlandse universiteiten wordt deze vorm van e-learning reeds met groot succes ingezet. De RU loopt achter in deze ontwikkeling: de USR wil hier snel verandering in.

PETER

Wie is je vader, wie is je moeder?

Ik heb de beste ouders gehad die ik me maar kon wensen. Vader Piet en moeder Doortje hebben hard gewerkt om hun kinderen – ik ben de jongste uit een gezin van zeven – alle kansen te bieden om zich te ontplooiën.

Bovenal was het een liefdevol gezin. Ik ben te vroeg wees geworden, zo voelt het, maar op de liefde die ik van mijn ouders heb gekregen kan ik de rest van mijn leven teren.

Welke punten van de strategische agenda van OCW (hoofdlijnenakkoord van de VSU) spreken je aan en zijn volgens jou belangrijk voor medewerkers?

Ik heb mijn bedenkingen bij de agenda voor het hoger onderwijs van dit kabinet. Die biedt kansen, maar er schuilen ook bedreigingen in. Profilering is mooi, maar niet ten koste van ander waardevol onderzoek. De slogan 'kennis, kunde, kassa' vind ik te goedkoop. De medezeggenschap moet er, samen met het college, voor zorgen dat we de juiste koers blijven varen.

Waarin onderscheidt de Radboud Universiteit zich van andere universiteiten volgens jou?

We staan er als Nijmeegse universiteit relatief goed voor. Dat is een compliment voor iedereen die er werkt en studeert.

En hoewel ik sommige dingen graag anders geregeld zou willen zien, ben ik trots op onze universiteit en houd ik van de sfeer die er heerst.

Wanneer ben je tevreden over een werkdag?

Laat ik me hier beperken tot mijn werk als OR-lid. Het OR-werk is vaak een kwestie van kleine stapjes, maar we kunnen wel degelijk invloed uitoefenen. Ik merk ook steeds vaker dat collega's me aanklappen als ze een probleem signaleren. Wanneer ik iets voor hen kan betekenen, voelt dat goed.

MART

Wie is je vader, wie is je moeder?

Mijn vader Ger (55) en moeder Edith (52) komen allebei uit Zuid-Limburg en zijn al sinds de middelbare school samen. Hij studeerde diergeneeskunde in Utrecht en is nu vee-arts. Zij deed de lerarenopleiding Duits en geschiedenis en werkt nu

op een middelbare school. Zij zorgen ervoor dat ik nooit iets tekort ben gekomen en steunen me in alle keuzes die ik maak.

Welke punten van de strategische agenda van OCW spreken je aan en zijn volgens jou belangrijk voor studenten?

De ambitieuze toon in de agenda spreekt mij aan. Het hoger onderwijs moet beter. Ik mis alleen het overnemen van de belangrijkste aanbeveling van de commissie-Veerman: meer geld naar het hoger onderwijs. Ik denk overigens dat het rapport enorme invloed kan hebben op studeren in Nederland. De invoering van brede bachelors en specialistische masters zal bijvoorbeeld de mobiliteit tussen universiteiten bevorderen.

Waarin onderscheidt de Radboud Universiteit zich van andere universiteiten volgens jou?

De gezellige sfeer op de campus en het bloeiende studentenleven zijn voor mij dé kenmerken van de Nijmeegse universiteit. Belangrijker vind ik dat er keuzes worden gemaakt waarmee de universiteit zich zal

profilieren. De Radboud Universiteit mag met dit soort ontwikkelingen wat mij betreft vooruitstrevender zijn in plaats van de kop in het zand te steken.

Wanneer ben je tevreden over een werkdag?

Wanneer ik heb kunnen lachen met de mensen met wie ik heb samengewerkt, ben ik dik tevreden met een werkdag.

Dubbelinterview

Mart & Peter

Het woord is aan Mart Waterval (USR) en Peter van Griesven (OR) beiden Vice voorzitter en lid van het presidium. Wie zijn ze en wat houdt hen bezig thuis en op het werk? Een kennismaking.

profilieren. De Radboud Universiteit mag met dit soort ontwikkelingen wat mij betreft vooruitstrevender zijn in plaats van de kop in het zand te steken.

Wanneer ben je tevreden over een werkdag?

Wanneer ik heb kunnen lachen met de mensen met wie ik heb samengewerkt, ben ik dik tevreden met een werkdag.

Hoera, ik kan printen!

Vanaf 1 december heeft iedere student aan de Radboud Universiteit een nieuwe collegekaart waarmee op de hele campus gekopieerd en geprint kan worden. Althans, dat is de bedoeling. In de praktijk blijkt het Péage-printsysteem niet bepaald vlekkeloos te werken. Op de management- en rechtenfaculteit is het nieuwe systeem al ingevoerd en daar worden de problemen nu zichtbaar. Ik besluit om Péage eens uit te proberen om te zien of ik de vinger op de zere plek kan leggen.

Sinds afgelopen augustus kan ik als student aan de managementfaculteit al printen met Péage. Maar toen ik op een dag vlak voor een college snel iets wilde uitdraaien, schrok ik zo van de aanmeldprocedure die bij het systeem hoort, dat ik al mijn printjes sindsdien maar op de Vox-redactie maak. Nu moet ik er, om dit artikel over de kaart te kunnen schrijven, toch aan geloven. Dus loop ik op een vrije middag naar het studielandschap van de managementfaculteit om mijn kaart te activeren. Naast de printer vind ik een 16-stappenplan om de 'Equitrac-pagecounter', het apparaat waarmee ik de printjes kan betalen, aan de praat te krijgen. Helaas moet ik volgens de handleiding daarvoor eerst twee toegangscodes opzoeken die me schijnbaar ooit zijn gemaald...

Kuren

Ik bel met Arlette van Lint, die zich namens de USR bezighoudt met de printvoorzieningen op de campus, om te vragen of er meer studenten zijn die hun aanmelding bij Péage liever uitstellen. Van Lint: "We krijgen er inderdaad meer klachten over. En er zijn meer problemen. Op de rechtenfaculteit komen de printopdrachten van een aantal computers nog niet aan bij de printers. Bovendien lukt het niet om te printen met een gast-login en we krijgen klachten dat het printen duurder is geworden."

Het nieuwe systeem heeft dus nog kuren. Hoe worden die opgelost? Van Lint: "De bedoeling is om Péage op 1 december op de hele campus te introduceren. Wij hebben nu met het college van bestuur afgesproken dat dit alleen gebeurt als de aanmeldprocedure minder omslachtig is." Om studenten tegemoet te komen, blijven er tijdens de introductie van het nieuwe systeem nog plekken waar op de oude manier geprint kan worden.

Kosten

Of de verhoogde printkosten via Péage terecht zijn, kan Van Lint moeilijk zeggen: "Het college van bestuur wil de USR vooralsnog geen inzicht geven in de kosten van het nieuwe printsysteem."

Ook al schort er dus nog het een en ander aan de invoering, AKKURAATD is wel blij met de invoering van een uniform printsysteem op de campus. Van Lint: "We hebben er destijds zelf hard voor gepleit en we denken nog steeds dat het veel voordelen heeft."

Gepiept

Na activering van mijn kaart, wat toch al gauw twintig minuten in beslag neemt, kan ik hem opladen. Daarvoor moet ik op zoek naar een van de vijf opwaardepunten op de campus. Met hulp van een portier vind ik er eentje, verdekt opgesteld in de hal van het Spinozagebouw. Ik wil pinnen, maar het apparaat weigert. Chippen dan maar. Dat werkt wel. Als het opladen is gepiept, loop ik terug naar mijn computer op de managementfaculteit. Ik ben klaar om te printen. Ik pak de handleiding erbij. Die is gelukkig een stuk minder complex dan de handleiding om je aan te melden. Triomfantelijk rolt mijn eerste printje uit Péage. 'Hoera!' staat erop.

DE RONDGANG

Tekst: Freek Turlings

Screenshot uit de Péage-handleiding

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

UITGAAN

MATHIEU JANSSEN (27), STUDENT SOCIOLOGIE EN PROGRAMMA-MAKER BIJ LUX.

1. #BRUUT DANST

19 november in Bruut

#Bruut biedt het allemaal: ontbijt, lunch, diner en dans-avonden. Ga #bruutuitjedak in deze kersverse kroeg in Nijmegen Oost. Gratis, vanaf 22 uur

2. WINTERTUINFESTIVAL

24-26 november

Naast bekende schrijvers als Kees van Kooten en Cees Nooteboom, staan op het festival veel eigen talenten geprogrammeerd. Onder anderen met de muzikanten Blaudzun en Janne Schra. Voor locaties, tijden en prijzen zie www.wintertuin.nl

3. GIVE IT DUB

10 december in Doornroosje

In 2006 kwam het invloedrijke verzamelalbum 'Warrior Dubz' uit, waarop dubsteppioniers als Digital Mystikz, Kode9, Burial en Plastician tracks verzorgden. Deze laatste is te gast op Give it Dub. 15 euro. 23:00 - 05:00 uur

SCHUILEN IN DE WINTERTUIN

NIJMEGEN VERANDERT HET LAATSTE WEEKEINDE VAN NOVEMBER IN EEN LITERAIRE WINTERTUIN. OP DE CAMPUS KOMT ONDER ANDEREN JORIS VAN CASTEREN SCHRIJFLES GEVEN. **MATHIEU JANSSEN BLIKT VOORUIT.**

Foto: Thijmen Sletsma

De Nijmeegse student heeft het goed. Nijmegen heeft de hoogste terrasdichtheid per inwoner en de laagste terrasconsumptieprijs van Nederland, een meermaals geprezen poppodium, een stadsschouwburg en Nederlands grootste arthousebioscoop. Daarnaast is het een roemruchte technostad en vormde het de broedplaats voor rockbands als De Staat en Go Back to the Zoo en voor festivals als Popronde en Stukafest. De festivalcultuur bruist: alleen al in september zijn er meer dan een dozijn festivals in Nijmegen op het gebied van onder andere muziek, film en poëzie. En alsof we het nog niet goed genoeg hebben, mogen we nu ook met de gemeente meepraten over hun nieuwe cultuurvisie.

Joris van Casteren, schrijver, dichter en journalist, groeide op in het cultuurarme Lelystad. In tegenstelling tot Nijmegen was de culturele infrastructuur er minimaal. In zijn boek *Lelystad* (2008) beschrijft hij hoe de bevlogene stadsarchitect Cornelis van Eesteren een utopie wilde bouwen op de verse poldergrond, maar uiteindelijk werd weggebonjourd door de rijksdienst. Vervolgens hebben de rijksambtenaren met linealen een vierkante stad op papier getekend. "Zaken als een rosarium, een voetbalstadion, een tentoonstellingsterrein of een museum met beeldentuin vond de rijksdienst niet relevant," schrijft Van Casteren. Het uiteindelijke Lelystad dat de auteur beschrijft, is een troosteloze

plek met veel vandalisme en criminaliteit, hoge zelfmoordcijfers en weinig sociale cohesie. Hiermee laat de auteur zien hoe belangrijk cultuur kan zijn voor een stad.

Inmiddels woont Van Casteren in Amsterdam. In het weekend van 24 tot en met 26 november geeft hij een masterclass literaire non-fictie op één van die vele culturele festivals in Nijmegen: het Wintertuinfestival. Op de flyer van het Wintertuinfestival wordt nog maar eens gewezen op het belang van kunst en cultuur, onder meer met een fragment uit een gedicht van Ramsey Nasr: "Kunst is maar een bijproduct / zij is niet nodig om te kunnen / eten, neuken, ademen / maar één ding kan ze / zij kan vechten waar ik vlucht." Wanneer je het verdere programma van het Wintertuinfestival bekijkt, moet je concluderen dat vluchten onmogelijk is in het Wintertuinweekend. Onder anderen Kees van Kooten, Cees Nooteboom, Lenny Kuhr, Eva Mouton, Jules Deelder, Blaudzun en plaatselijke talenten als Dennis Gaens en Hanneke Hendrix maken deel uit van het hof. En het mag dan een literatuurfestival heten, er is ook plek voor uiteenlopende producties op het snijvlak tussen literatuur, film, muziek en theater.

Joris van Casteren is overigens te zien op de campus van de Radboud Universiteit, net als Kees van Kooten, Jonas Staal en wiskundemeisje Ionica Smeets. Ook de universiteit moet haar tuin winterklaar gaan maken. *

LUISTEREN

TIMO PISART (22), STUDENT PSYCHOLOGIE, SCHRIJVER VOOR 3VOOR12/ARNHEM-NIJMEGEN EN GITARIST VAN OIIO

1. NOBODY BEATS THE DRUM

25 november in Doornroosje
 De gigantische visuele installatie 'The Amazing 333 TeleNovem Automaton' maakt de show van electro-act Nobody Beats The Drum overrompend. Voetjes van de vloer!

2. RATS ON RAFTS

8 december in CultuurCafé
 Misschien wel de grootste (alternatieve) muziekhype van het moment: de dwarse new-wave van Rats on Rafts werd al gelauwerd door *de Volkskrant*, VPRO 3VOOR12, DWDD en zo'n beetje elk ander muziekmedium.

3. THE KIK

13 december in CultuurCafé
 Ook The Kik komt het CultuurCafé opluisteren. Verwacht een lekker rammelige beatgroep, die riekt naar de jaren zestig, geleid door ras-Rotterdammer Dave von Raven.

LEZEN

ANNE LOZEMAN (26), STUDENT NEDERLANDSE TAAL EN CULTUUR

1. DAVID VANN

Caribou Island

Sterke en snelle roman over Irene, die haar man blijft steunen in zijn onbezonnen plan een hut te bouwen op een eiland in Alaska. De zelfmoord van Vanns vader blijkt een krachtige rode draad in zijn werk.

2. STEFAN BRIJS

Post voor mevrouw Bromley
 Zolang mevrouw Bromley post ontvangt van het Vlaamse front, is haar zoon Martin in

leven. Een mooie literaire verwerking van de Eerste Wereldoorlog. Over vriendschap, lafheid, heldendaden, schrijven en liegen.

3. WANDA REISEL

Nacht over Westwoud

Reisel schetst een verontrustend beeld van de hedendaagse samenleving, waarin een sluimerende angst voor het vreemde in no-time kan ontvlammen in extremisme.

ZIEN

PIETER NABBE, JOURNALIST EN FILMKENNER

1. WE NEED TO TALK ABOUT KEVIN

Vanaf 1 december in LUX

In dit voorbeeldige drama geeft Tilda Swinton de rade-loosheid gestalte van een moeder wier zoon op school een bloedbad heeft aangericht.

2. HYSTERIA

Vanaf 8 december in LUX

Behoeftige vrouwen werden in de negentiende eeuw dikwijls gediagnosticeerd met de 'vrouwenziekte'. In deze romantische komedie wordt haarfijn uitgelegd hoe de vibrator verlichting bracht.

3. THE KING OF DEVIL'S ISLAND

Vanaf 8 december in LUX

Stellan Skarsgård is grandioos als meedogenloze directeur van een instelling voor jeugdige delinquenten op het eilandje Bastøy. Met harde hand wordt de jongens discipline bijgebracht.

NIEUW GEZICHT

NAAM: OLAF BIESOT (40)
VORIGE FUNCTIE: COMMERCIEEL BINNENDIENST MEDEWERKER BIJ SYNPRODO
NIEUWE FUNCTIE: MEDEWERKER EXAMENBUREAU BIJ DE DIENST STUDENTENZAKEN
SINDS: 3 OKTOBER

Wat ga je doen?

Het Examenbureau maakt voornamelijk de diploma's en de bullen. Wat de student uiteindelijk krijgt is een product van ons. Daarnaast zijn wij deels verantwoordelijk voor de uitreiking. Studenten melden zich bij ons vlak voordat de uitreiking begint. Dat moet goed geregeld worden: wij zorgen ervoor dat de kokers waar de bullen in gaan aanwezig zijn en dat de handtekeningen gezet zijn. Het is vooral van belang dat je scherp bent en dat alles er goed op komt te staan. Daarom is het voortraject, tot aan de uiteindelijke uitreiking, erg belangrijk.

Hoe bevalt het?

Tot nu toe heel goed! Het is wel wennen: ik kom uit een keiharde commerciële wereld, waar de zaken stapte pede geregeld moeten worden. Een mannenwereld, bovendien. Hier werk ik met alleen vrouwen. In mijn vorige functie werd er wel veertig keer per dag gebeld. Hier is het op een andere manier een gekkenhuis. Alles moet op tijd en accuraat klaarliggen en je wilt dat de uitreiking zo goed mogelijk verloopt; dat is de stress hier. Maar ik houd van flink doorwerken.

Wat heb je hiervoor gedaan?

Ik heb heel veel banen gehad. Veel commerciële functies, maar ook functies met maatschappelijk belang. Zo werkte ik bij de reclassering, maar ook bij telefoonmaatschappij Orange. Eigenlijk ben ik steeds de dupe geweest van bezuinigingen en reorganisaties. Aan de ene kant jammer, aan de andere kant heb ik me daarvoor breed ontwikkeld. Al die ervaring kan ik in deze baan gebruiken. Ik hoop hier nog lang te blijven!

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 15 DECEMBER 2011.

NETWERK
VROUWELIJKE
HOGLERAREN
10 JAAR

ALGEMEEN

www.radboudnet.nl/viw

Medewerkers kunnen vrouwelijke onderzoekers uit verschillende wetenschapsgebieden nomineren voor de Jubileumprijs van het Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren. De prijs bestaat uit een oorkonde en een geldbedrag van € 1000,-, te besteden aan wetenschappelijke of werkgerelateerde doeleinden. Kanshebbers kunnen voorgedragen worden door collega's, of zichzelf aanmelden. Aanmeldingsformulier vóór 1 januari opsturen naar Wouter Brok, w.brok@dpo.ru.nl.

ADVERTENTIES

Vakbond voor de Wetenschap

biedt haar leden advies en **rechtsbijstand** & strijdt o.a. voor **loopbaankansen**, betugeling van de **werkdruk** en een goede **cao**

www.vawo.nl

Van Pellaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen | info@valdin.nl
 Tel: 024-3556902

Kerst bij Valdin!
www.valdin.nl

1e en 2e Kerstdag van 12:00 – 15:00 uur
Live Cooking Brunch € 35,00
 Incl. koffie, thee, melk en vruchtensappen

1e Kerstdag
Tussen 17:00 en 20:00 uur
5-gangen keuzediner incl. drank € 52,50
6-gangen keuzediner incl. drank € 62,50

2e Kerstdag
Tussen 17:00 en 20:00 uur
4-gangen keuzediner incl. drank € 47,50
5-gangen keuzediner incl. drank € 52,50

Tevens kunt u bij ons terecht voor kerstborrels en nieuwjaarsrecepties!

Wij zijn nieuwjaarsdag geopend!

www.ru.nl/hulpfonds

Het jaarverslag Hulpfonds Personeel 2010 ligt ter inzage voor donateurs van het Hulpfonds Personeel tot 17 december op het bureau Hulpfonds, Kapittelweg 54.

www.ru.nl/uvb

Vervanging kassa's Betaald Parkeren. Het bestaande systeem voor Betaald Parkeren wordt aangepast: kort parkeerders kunnen dan met muntgeld, papiergeld, pin of creditcard (de chipknip vervalt m.i.v. 2012) betalen. Betaling moet altijd gebeuren bij een van de kassa's, pinnen bij de in/uitrijdterminals is niet meer mogelijk. De bestaande passen voor abonnementhouders blijven gehandhaafd. Het nieuwe systeem werkt met andere uitrijdkaarten.

www.ru.nl/studentenkerk

Elke werkdag in de Advent om 12.45 uur: Getijdengebed
18 NOVEMBER, 19.00-23.00 uur: Mini-pelgrimage, locatie: Jacobskapel
2 T/M 4 DECEMBER: Pelgrimstocht Zuid Limburg, voorbereiding 24 november, 19.00 uur.
8 DECEMBER, 19.30-21.30 uur: Het laatste taboe 'Sport en homoseksualiteit', locatie: Gymnasion GN3.
9 T/M 11 DECEMBER: Meditatieweekend, locatie Dominicanenklooster in Huissen.
15 DECEMBER, 19.00-21.30 uur: Spirituele (stille) wandeling.
ELKE ZONDAG van 11.00-12.00 uur: oecumenische kerkdienst en om 17.00 uur: Catholic Eucharist in English.

STUDENTEN

www.ru.nl/rechten

1 FEBRUARI, 8.45 uur: start cursus Arbeidsrecht voor niet-rechten studenten met een introductiebijeenkomst, werkcolleges wekelijks periode 8 februari t/m 16 mei op woensdag van 8.45-10.30 uur. Ter voorbereiding bestuderen: 'Hoofdstukken II t/m IX, van J.H. Nieuwenhuis (niet voor studenten Managementwetenschappen met Inleiding Recht). ECTS: 9 resp. 6. Informatie: mw. mr. C. Jacobs-de Klerk, tel. 3612306, e-mail C.Jacobs@jur.ru.nl. Aanmelden via TIS.

LEZINGEN

www.ru.nl/nederlands

Komend voorjaar organiseert de Opleiding Nederlandse Taal en Cultuur samen met de alumnikring Nederlands weer een postacademi-

sche cursus over recente Nederlands-talige literatuur, bestemd voor neerlandici, medewerkers en alle andere belangstellenden. Studenten die de cursus willen volgen, kunnen dat doen door zich in te schrijven voor het minorvak 'Recente Nederlandse en Vlaamse Letterkunde' (NEX0267), dat deel uitmaakt van de minor 'Nederlandse Letterkunde'. Het programma bestaat uit acht bijeenkomsten, op woensdag van 19.00-21.00 uur in de periode van 1 februari t/m 25 april. De kosten zijn € 75,- Locatie: Collegezalencentrum, zaal CC5, Mercatorpad 1.

www.ru.nl/soeterbeek-programma

23 NOVEMBER, 20.00-22.00 uur: Hannah Arendt Lezing 'De 'banaliteit van het kwaad' door rechtsfilosoof Thomas Mertens.
24 NOVEMBER, 16.00-17.30 uur: Campusdag Wintertuinfeest, de morele betrokkenheid van kunstenaar Jonas Staal.

27 NOVEMBER, 14.00-17.00 uur, lezing (videoverbinding) filosoof Slavoj Žižek 'Eerst als tragedie, dan als klucht'.
1 DECEMBER, 20.00-22.00 uur: Edward Schillebeeckx-lezing door Timothy Radcliffe 'Over creativiteit en geloof. Ruim baan voor de verbeelding'.
7 DECEMBER, 20.00-22.00 uur: symposium 'De spanning tussen mens en natuur rond Nijmegen', Locatie: Aula, Comeniuslaan 2.
8 DECEMBER, 20.00 - 22.00 uur: Lezing door Onora O'Neill 'The Dark Side of Human Rights', Dag van de Mensenrechten. Voertaal Engels.
13 DECEMBER, 15.00 - 17.00 en 20.00 - 22.00 uur, Symposium en lezing door Thomas P. Doyle 'Seksueel misbruik in de katholieke kerk. Hulp aan de slachtoffers'.

www.ru.nl/ncmls

24 NOVEMBER, 12:00 hrs: NCMSL Noon-Seminar: Prof. René Ketting (Hubrecht Institute). Location: Figdor Lecture Theatre, route 289

Science to Business Café

28 NOVEMBER, 17:00-20:00 uur: genomiseerde ondernemers presenteren zich waarna een onafhankelijke jury een keuze maakt uit de kandidaten. Na de presentaties wijst de jury de winnaar aan van de Mercator Award 2011. Aanmelden via de website: <http://www.ru.nl/studiekeuzeloopbaancentrum/loopbaan/eigenbedrijf/activiteiten/vm/aanmeldformulier-s2b>. Locatie: Sportcafé, Gymnasium, Heyendaalseweg 141

CULTUUR**www.ru.nl/cultuuroopdecampus**

6 DECEMBER, 19:00-21:00 uur: Columnschrijven met Thomas Verbogt i.s.m. ANS, kosten deelname €2,50, inschrijving via cultuuroopdecampus@gmail.com (studenten hebben voorrang). Locatie: Erasmusgebouw 2.12.

8 DECEMBER, 20:00 uur: Optreden 'Rats on Rafts', locatie: CultuurCafé,

13 DECEMBER, 20:00 uur: optreden beatgroep 'The Kik'. locatie: CultuurCafé,

14 DECEMBER, 19:30 uur: Documentaire 'Rotvos' incl. Q&A met regisseur Tijs Tinbergen, entree €1,50. Locatie: CollezalenComplex, CC3.

22 DECEMBER, 20:30-21:00 uur: Rap en poëzie: Dennis Gaens & Macronizm 'Lucy'. Locatie: De Rode Laars, Erasmusgebouw 2.64.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op:

www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- **Postdoc onderzoeker 'Keuzevrijheid binnen en tussen pensioenfondsen'** (1,0 fte) **Faculteit der Managementwetenschappen**
- **Laboratorium coördinator** (0,8 - 1,0 fte) **Faculteit der Sociale Wetenschappen**

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

PROMOTIES & ORATIES

1 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie heer drs. G.J. van der Putten (UMC St Radboud) 'Poor oral health, a potential new geriatric giant. Significant oral health (care) issues in frail older people'.

2 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie mevrouw drs. M.E.J. Kouijzer (FSW) 'Neurofeedback treatment in children and adolescents with autism: addressing the controversy'.

2 DECEMBER, 15.45 UUR: Oratie mevrouw prof. dr. J. de Graaf (UMC St Radboud) 'Een "vette" baan. A 21st Century perspective on Internal Medicine'.

5 DECEMBER, 10.30 UUR: promotie mevrouw C. Soares de Melo (FNWI) 'Synthesis and biological evaluation of febrifugine and derivatives as potential antimalarial agents'.

5 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie heer K.T.E. Jacobs (FdM) 'The power or the people? Direct democratic and electoral reforms in Austria, Belgium and the Netherlands'.

6 DECEMBER, 10.30 UUR: promotie heer drs. R.J.M. Brüggemann (UMC St Radboud) 'The road to tailor made azole antifungal therapy'.

6 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. C.A. Haaxma (UMC St Radboud) 'New perspectives on preclinical and early stage Parkinson's disease'.

7 DECEMBER, 10.30 UUR: promotie heer drs. R.M. van der Werf (FNWI) 'New methods of studying structure and dynamics of RNA'.

7 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. J.H.M. van Dongen (Letteren) "Een devoot ende profitelijck boeckken". Terug naar de bron'.

7 DECEMBER, 15.30 UUR: promotie heer drs. M. Levels (FSW) 'Abortion laws in Europe between 1960 and 2010. Legislative developments and their consequences for women's reproductive decision-making'.

8 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie heer drs. P.C. Vos (UMC St Radboud) 'Computer aided diagnosis of prostate cancer with magnetic resonance imaging'.

8 DECEMBER, 15.45 UUR: oratie de heer prof. dr. M.H.W.A. Wijnen (UMC St Radboud) 'Oefening baart kunst'.

9 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie heer mr. F.F. Larsson (Rechten) 'De EU-richtlijn over opvang van asielzoekers. Opvangvoorzieningen in Nederland en Frankrijk en de rechtsbescherming tegen het onthouden van opvang'.

9 DECEMBER, 16.00 UUR: afscheidscollege de heer prof. dr. E. de Gier (FdM) 'De Mythe van de flexibele arbeidsmarkt vergt herwaardering van de bedrijfssociologie'.

12 DECEMBER, 10.30 UUR: promotie mevrouw drs. L. Xu (FNWI) 'The non-preganglionic Edinger-Westphal nucleus: an integration center for energy balance and stress adaptation'.

PROMOTIE 14 DECEMBER OM 13.30 UUR. MW. DRS. E.W.A.M. GEUTING (FDM). 'MARKT-STRUCTURERING ALS RUIMTELIJKE ORDENINGSINSTRUMENT. VERKENNING VAN DRIE RECHTSARRANGEMENTEN IN DE WONINGBOUWMARKT.'

Waar promoveer je precies op?

Ik doe onderzoek naar marktstructurering, een term voor het aanpassen van de wetgeving en het effect op ruimtelijke ordening. Marktstructurering is een indirecte vorm van sturen: als de randvoorwaarden goed zijn functioneert de markt beter. Ik onderzoek bijvoorbeeld hoe de ruimtelijke ordening verbetert als je het privaatrecht verandert. Zo ontdekte ik dat de financiering van de herstructurering van woonwijken verbetert door ruilverkaveling, maar dan in de stad. Planologen hebben hiermee heel veel nieuw gereedschap voor het vormgeven van de ruimtelijke ordening.

Dat klinkt praktisch.

Voorafgaand aan de promotie ga ik hier met mensen uit de praktijk over verder praten in een klein seminar. Het lijkt me interessant om bijvoorbeeld wetgevers en projectontwikkelaars te vragen: 'Wat vinden jullie hier van?' Dit seminar is om 10 uur in Villa Lux.

Wat ga je na je promotie doen?

Ik werk al een tijd als partner bij een adviesbureau. Het lijkt me heel leuk om de thema's uit mijn proefschrift in de praktijk toe te gaan passen.

12 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. E.W.C. Derksen (UMC St Radboud) 'Diagnostic disclosure: a basic intervention in dementia care'.

14 DECEMBER, 10.30 UUR: promotie de heer drs. M.R.M. Samulski (FNWI) 'Computer aided detection as a decision aid in medical screening'.

14 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. E.W.A.M. Geuting (FdM) 'Marktstructurering als ruimtelijke-ordeningsinstrument. Verkenning van drie rechtsarrangementen in de woningbouwmarkt'.

14 DECEMBER, 15.30 UUR: promotie mevrouw drs. N.K. de Haas (Letteren) 'Morphosyntactic variation in Northern English: the Northern Subject Rule, its origins and early history'.

15 DECEMBER, 15.00 UUR: in Concertgebouw de Vereniging: afscheidscollege de heer prof. dr. F.H.M. Corstens (UMC St Radboud) 'Fortuna Audaces Adiuuat. "Het geluk is met de stoutmoedigen"'.
16 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie mevrouw drs. E.J. Bodar (UMC St Radboud) 'Autoinflammatory syndromes with an emphasis on anakinra treatment'.

16 DECEMBER, 15.45 UUR: oratie de heer prof. dr. G.P. Westert (UMC St Radboud) 'Ongezonde zorg en gepaste praktijkvariatie'.

19 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie de heer ing. E.J.R. Jansen (FNWI) 'New insights into V-ATPase functioning: the role of its accessory subunit Ac45 and a novel brain-specific Ac45 paralog'.

19 DECEMBER, 15.30 UUR: promotie de heer drs. R.B. Wetzels (UMC St Radboud) 'Neuropsychiatric symptoms in institutionalized residents with dementia: course and interplay with cognition, quality of life and psychotropic drug use'.

20 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie de heer drs. A.I.M. de Groot (UMC St Radboud) 'A terminal view at the epithelial Ca²⁺ channel TRPV5'.

21 DECEMBER, 13.30 UUR: promotie mevrouw drs. M. Sparreboom (UMC St Radboud) 'Sequential bilateral cochlear implantation in children'.

21 DECEMBER, 15.30 UUR: promotie mevrouw drs. A.J.M. Crott (Letteren) 'Van hoop des vaderlands naar ADHD'er. Het beeld van de jongen in opvoedingsliteratuur (1882 - 2005)'.

22 DECEMBER, 13.00 UUR: promotie mevrouw drs. J.G. Kalf (UMC St Radboud) 'Drooling and dysphagia in Parkinson's disease'.

22 DECEMBER, 15.45 UUR: oratie mevrouw prof. mr. dr. M. Hildebrandt (FNWI) 'De rechtsstaat in cyberspace?'

BLINDDATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Dick van Aalst

Videocolleges zijn verleden tijd, beloofde rector magnificus Bas Kortmann in april. Maar aan de rechtenfaculteit worden dit collegejaar tóch een aantal colleges per video doorgeschakeld naar een tweede collegezaal. Vox nodigde rechtenstudent Wouter Exterkate, tevens secretaris van asap, en Paul Bovend'Eert, decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, uit voor een 'blind date'.

Wouter, enig idee waarom we jullie hebben uitgenodigd?

Wouter: "De 25 euro boete die rechtenstudenten moeten betalen als ze zich te laat inschrijven voor een tentamen, of de nieuwe regels voor bijschrijvingen in wettenbundels? Het kan ook gaan om de videocolleges, die bij rechten nog steeds voorkomen."

Dat laatste. Jij kaartte dat aan op Twitter.

Wouter: "Klopt. Dit collegejaar begon voor mij met strafrecht op maandagmiddag. Ik was een kwartier voor aanvang present, maar de reguliere zaal zat al vol! Tot de herfstvakantie zat ik elke week met minstens vijftig studenten in de 'uitloopzaal'. De eerste week hadden we daar alleen geluid, daarna ook beeld." **Paul:** "In welke zaal was het reguliere college?" **Wouter:** "CC2." **Paul:** "Dan is het verkeerd ingeroosterd. Dat had CC1 moeten zijn. Die zaal is groot genoeg voor alle studenten." **Wouter:** "Waarom moest het dan tot de herfstvakantie duren voor die fout werd hersteld?" **Paul:** "Geen idee. Ik ben het met je eens: videocolleges moeten niet voorkomen." **Wouter:** "Sterker, het mag niet, zei de rector." **Paul:** "Terecht. Normaal komen videocolleges alleen in ons eerste jaar voor. Die groep is net iets groter dan in CC1 past. Maar dat probleem lost zich

gauw op omdat de groep binnen enkele weken iets kleiner wordt. Dan past het wel." **Wouter:** "In die situatie kan ik me voorstellen dat je een paar weken werkt met videocolleges, maar ik ben tweedejaars student." **Paul:** "Het probleem is dat we maar twee grote zalen hebben op deze campus: CC1 en de grote zaal in het Linnaeusgebouw. Dat is soms lastig plannen. Overigens zijn er óók studenten die het prettig vinden, zo'n uitloopzaal. Op donderdagochtend geef ik om kwart voor negen staatsrecht. Veel studenten komen van buiten Nijmegen, via dat notoir onbetrouwbare traject van Veolia bijvoorbeeld. Of ze moeten zich in de ochtendspits in buslijn 10 zien te werken. Dan zijn er veel te laat. Die studenten zijn blij dat ze zonder te storen in de uitloopzaal kunnen aanschuiven."

Wouter, wat is er mis met videocolleges?

Wouter: "De meeste studenten volgen liever het reguliere college. Dan kun je vragen stellen. Bovendien is in de videozaal de powerpoint soms niet goed zichtbaar en de stof komt minder goed over." **Paul:** "Ben ik met je eens, hoor. Maar het gaat hier dus niet om een structureel probleem. Overigens kunnen studenten in geval van grote drukte 's avonds aanschuiven bij de deeltijdstudenten." **Wouter:** "Iets anders: waarom zijn de videocolleges niet online te bekijken? Als ik tóch niet in de reguliere zaal pas, kijk ik liever thuis op een tijdstip dat mij schikt." **Paul:** "Wij vinden dat alle studenten 'live' college moeten volgen. In jouw voorbeeld moet dat vak, als de grote zalen bezet zijn, op een ander tijdstip gegeven worden. Als dat écht niet kan, moeten de videocolleges ook online te zien zijn."